

*Geographia.*

*Matthiae de Niechow. Tractatus  
de duabus Sarmatiis. Crac. Jo. Halles. 1517.*

Biblioteka Jagiellońska.



*III d. 13.*





4322

CIMELIA

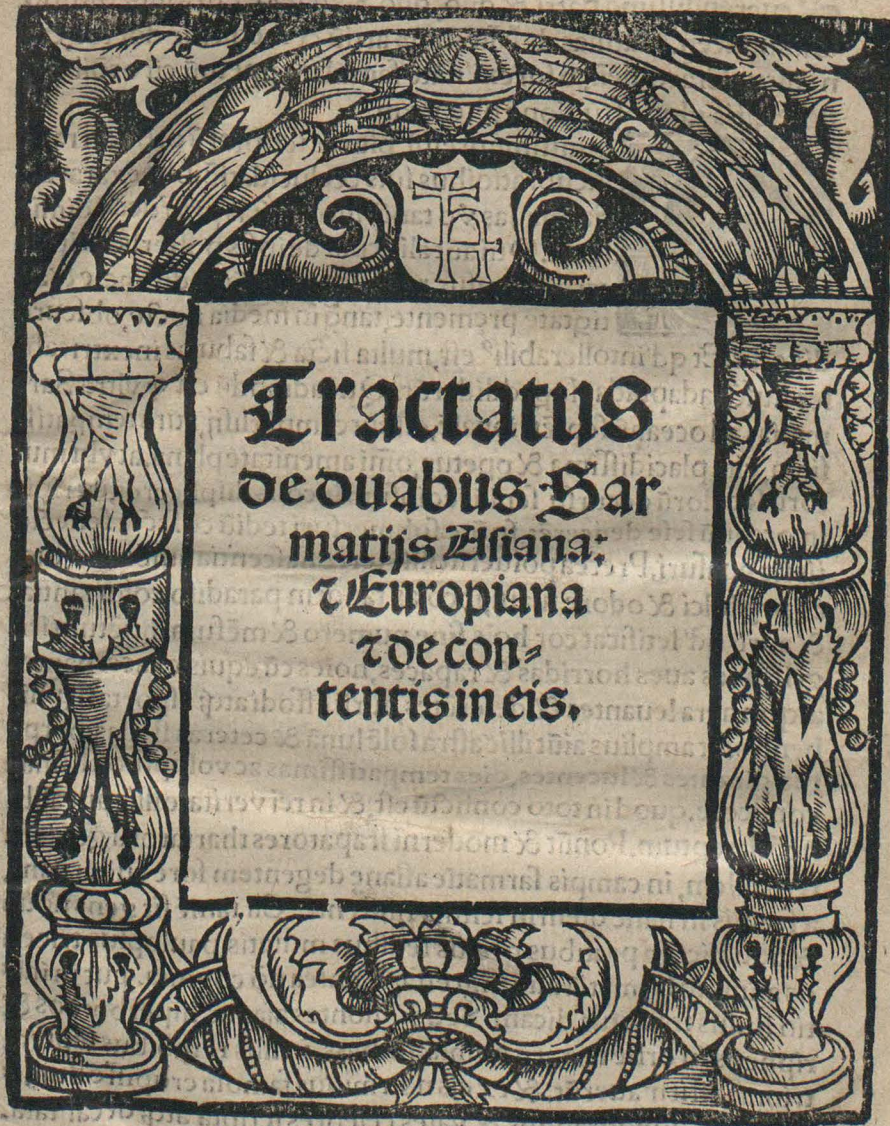
Geoff 586.



III. d. 13

4322

bibl. Jag.



Cim. Qu 4322





Reuerendissimo patri & dño, dño Stanislao Tursoni, Antistiti  
Olomuncen. Mathias de Miechow artiũ & medicine doctor, ca-  
nonicus Cracouien, p sui exilitate famulatũ ppetuũ cũ orõibus,  
& celestis glorie fruitionẽ phennem.



Ignissime presul, plures scriptorũ orbẽ terrarũ  
lucubratiõibus suis & elucidatiõibus exararũt,  
Sarmatias v̄o tanq̄ incognitas præuecti dimi-  
serũt. Qui aut̄ aliquã de ipsiis posteris scriptis  
carminibusue relinq̄re curarũt, indistincte & an-  
tigatate premente, tanq̄ in media nocte, obscure  
dixerũt. Et qđ intollerabili⁹ est, multa ficta & fabulas inextricabi-  
les nusq̄ adaptadas sup̄ addiderũt. Quẽadmodũ est qđ vltra Sar-  
matias ad oceanũ septentrionalẽ, essent campi elisij, aura temperatis-  
sima, vita placidissima & ppetua, om̄i amenitate plena, at vbi mul-  
torũ seculorũ decursu, seniũ tediosum incolis displiceret, ex ripis  
in oceanũ sese deijcerẽt, spõte submersuri tediũ cõfecte senectu-  
tis sic euasuri. Preterea posuerũt illic terre nascentia ambrosia, sug-  
co prædulci & odore suauũ, incolas tanq̄ in paradiso cõfortantia,  
& aurũ qđ letificat cor hois sine numero & mẽsura inuẽtum iri,  
griffones aues horridas & rapaces, hoies cũ equis exacerbantes  
atq̄ in aera leuantes & deferẽtes, aurũ effodi atq̄ asportari phib-  
entes. Et amplius aũt illic astra solẽ lunã & ceteras stellas, perpe-  
tuo girantes & lucentes, dies temperatissimas ac voluptuosissimas  
conficere, quod in toto confictũ est, & in rei veritate illic aut alibi  
neq̄q̄ reptum. Ponũt & moderni frapatores thartarorũ gentem  
terribilem, in campis sarmatiẽ asiã degentem fore euiternam,  
a seculis in hanc diem in scithia pl̄sistentẽ. Cũ tamẽ sit gens noua  
& aduẽticia, a partibus oriẽtis sedibus mutatis, pauloplus tricen-  
tis annis in sarmatiã asiẽ ingressa, & antea nõ cognita, put in inis-  
tio huius tractatus dicam. Sed & montes alanos hiperboreos &  
ripheos in orbe terrarũ nominatissimos, in illis regiõibus septem-  
trionis affirmauerũt, & ex eis non minus famosa erupisse flumi-  
na, Per Cosmographos & vates celebres scripta atq̄ decantata.  
Tanaim, boristenem maiorem & minorẽ, vollamq̄ maximũ flu-

minũ declararũt, quod cũ alienũ sit a vero, non absre (experientiã  
docente que est magistra dicibiliũ) confutandũ & reijciendũ est.  
tanq̄ pphanum, in xpteq̄ puulgatum. Scimus qdem & visu co-  
gnosimus prefata flumina tria (magna sigdem) Boristenem, ta-  
naim, & vollam, ex Moskouia oriri & defluere, minorẽ vero Bo-  
ristenem (quem aristoteles diaboristenidẽ appellat) ex russia sus-  
periori cepisse, & in maiorẽ boristenẽ decurrere & ei cõmisceri.  
Montes aut̄ hiperboreos, ripheos, & alanos nucupatos, illic non  
existere certo certius scimus & videmus, & iam prædictos flumi-  
os, ex terra plana cõsurrexisse ac emerisse conspicimus. Quare  
vt hæc & cõplura alia in sarmatijs cõtenta, tue doctissime presul  
amplitudini, vera veraciter enarrarem, subsequente tractatũ de  
duabus sarmatijs ab antiquoribus minus cognitis nomibus, qbus  
temporibus nostris nominant, tibi dño & patrono meo semp co-  
lendissimo, scribere breuiuscule, vt res ex postulat, ad incitan-  
dum alios, qui maiora nouerũt, & elegantiori stilo scribere facile  
poterunt curabo. Vtq̄ sicut plaga meridionalis cũ gẽtibus adias-  
centibus oceano, vsq̄ ad Indiã, per regẽ Portugalie patefacta est,  
Sic plaga septemtrionalis, cũ gentibus oceano septemtriõis im-  
minentibus, & versus orientem spectantibus, per militiã & bella  
regis Polonie aperta, mundo pateat & clarescat. Vale decus me-  
um, presul dignissime.



## Tractatus primus, Libri primi

Capitulū primū q̄ due sunt Sarmatiae.



Antigores duas sarmatias posuerūt. vnā in Europa. alterā in Asia, sibi inuicē coherētes & contiguas. In europiana sunt regiones rufforū seu rutenorū. Lithuanorū. Moskorū & eis adiacentes. ab occidentēte flumine Visle & ab oriente Tanai incluse, harū regionū gentes olim gete nuncupabant. In asiatica vero sarmatia. nūc cōmorant & degunt plura genera thartarorū, a flumīe Don seu tanai ab occidentēte vsq̄ ad mare Caspiū ab oriente contenta. Horū imperia genelogie ritus & mores latitudoq̄ terrarum, flumina & circum circa adiacentia in subscribēdis explanabunt.



Capitulum secundum de ortu & aduentu thartarorum. Anno dñi millesimo ducentesimo undecimo. apparuit grandis cometes in diebus mensis Maij. decem octo diebus durans, & supra polowczos tanaim ac russiā girans. caudāq̄ in occasum porrigens & aduentū thartarorū significans. vnde sequenti anno gens thartarorū in illam diē ignota, occiso vt fertur, proprio rege Dauid de submōtibus Indie, cōflictisq̄ pluribus nationibus septētrionis ad polowczos venit. Polowci siquidem fuerūt gentes scđm latus septētrionale euxini maris cōmanentes, ultra paludes Meotidis quos alij gothos appellāt. polowci autē lingua rutenorū sonant & interpretant venatici seu rapaces. q̄a sepe numero inuadētes eos spoliabant & bona ipsorū rapiebant atq̄ abducebant. quēadmodū & thartari hīscē tēpibus faciūt. Itaq̄ thartaris ingrediētibus terras polowczonū postularūt p̄ ambasiatam ipsos principes rutenorū, vniuersis copijs & potētis se adiuuari, qm̄ par exitium & discrimē eos sicut & polowczos expectaret. Supuenerūt autē & thartarorū nuncijs denūciātes ducibus russie, ne imiscerent sese bello & adiutorio polowczonū, sed potius ex terminū eorū tanq̄ aduersariorū, procurarent. Russite quoque imaturo

## TRACTATUS PRIMVS.

vsi consilio, nūcijs thartarorū cōprehēsis & occisis prexerūt exercitualmente polowcis in adiutorio, terra mariq̄ videlicet Mscislaus romāouic cū militia Kiouien, Mscislaus mscislaui cū militia Halicie. Itē ceteri duces Russie wlodimir rurikouicz, duces cirneouien & duces Smolnēses. Iunctiq̄ exercitui omniū polowconū puenērūt in Protolce, & abinde singli ascēsis egs venerūt duodecim statiuis ad fluuiū Kaleza, vbi iā thartari castra metati fuerūt, & illico respirādi spacio nō dato thartari in eos irruerūt, & cōtritis ac diffugiētibus polowcis acies rutenorū disijciunt plurimāq̄ cede pacta. hinc duces Mscislaus Kiouien & cirneouien capti uantur. Reliq̄ fugientes (ab hominabile dictu) a polowcis socijs p̄ quorum terrā fugam maturabant trucidabant. Equites quoq̄ ppter equos, pedites ppter vestes occidebant & in aquis suffocabant. In illa ergo die Ruteni in pessimū horrendūq̄ incidērunt p̄cūlū quale in terris russie nunq̄ auditum est. Ea q̄ prima clades extitit quam ruteni a tartaris p̄tulerūt Mscislaus autē mscislaui Halicie dux dū ad naues fugiēdo puenisset, supatis fluuijs p̄seuentionem thartarorū veritus naues abrupti praecepit. abiadeq̄ fugax in Halic pauore & trepidatiōe plenus puenit. Vladimirus autē rurikouic fuga & ipse saluatus in Kiow pueniens, sedē accepit Kiouien Alia quoque omnis multitudo rutenorū dū ad naues fugiēdo puenisset & eas abruptas offendisset in merorē versa, dū vndas tranare nō posset. fame cōtabescens illic cōsumpta est prater paucos duces & aliquos eorū milites. q̄ in lembis fluuios traiecerunt. Preterea anno dñi millesimo ducentesimo vigesimo octauo, in maxia multitudine thartari Russiam ingredienti vnīersam terram resanaska vastauerūt, ducem occiderūt senes & impuberes necauerūt. reliquā multitudinē in captiuitatē abduxerūt castra incenderūt. Iterū hieme eiusdē anni venerūt thartari in terram Susdalorū & ea vniuersa vastata, ducem Georgiū & filios eius, pluresq̄ alios Susdalorū principes interfecerūt castrū Rostow incenderūt captiuos & predā p̄ libito abduxerūt. Sequenti quoque anno in Smolnensem & czirnyeouien regiōes veniētes, eas crudelissima cede



## TRACTATVS PRIMVS.

nulli etati parcentes puaftauerūt castra & fortalitiā ex qbus dūces & milites pre timore fugerant incenderūt, & onusti captiuorum multitudinē in terras suas redierūt.

¶ Capitulū terciū de crudeli vastatiōe Polonię

**P**ost prædicta thartarorū horrēda vastatio ex ordine narratiōis subnectenda est. Anno dñi millesimo ducentesimo quadagesimo primo, Thartari in Russiam venerūt, & Kiow amplissimam urbem & metropolim Rutenorū magnifice constructam funditus deleuerūt. Habuit siqdē præfata urbs portas & turres firmiter edificatas, & aliquarū portarū tecta deaurata & splendētia, habuit & vsq; nunc habet Metropolitanū de ritu Rutenorū seu græcorū, plurimis Wladicis & epis a Danubio p Moldauiam valachiā russiam & moskouiā presidentē, in Kiouā iam post destructionē nō residentē, Habuit insup ecclias supra tricenas ornatissimas, quarū aliq̄ in campis inter vepres & arbuta in hanc diē pmanent & stant desolate p latibulis ferarū, ex qbus bine ecclie videlicet s. Marię & s. Michaelis aliquas laminas tecti adhuc tenēt deauratas, quas thartari predatū venientes & inspicientes Altim bassina vocant, altim bassina, .i. aureū caput habentes, q̄a partē tecti deaurati habent, Hac v̄o rēpestate in mōte vbi olim castrū Kiouienē stabat, Lithuani dñi illius loci: fortalitiū amplū de roboribus & lignis extruxerūt & tenēt. Itaq; tota Russiam cū sua metropoli & Podolia om̄iquaq; pessundara. Bathus thartarorū impator volens Hungariā ingredi: misit ducē Petam nomine, cū magno exercitu vastandū Poloniā. Aiunt Poloni Barthum regē thartarorū Poloniā Slesiam Morauā vastasse. Verior tamē historia eorū: sic & cronica hungarorū refferūt Bathū non fuisse in Polonia sed duces ipsius, q̄ trucidatis tyrannis & principibus rutenorū, receptaq; preda in opidum Lublin & Zaurchof: vicinijq; eorū, reduxerūt eam in Russiā, festināterq; redeuntes, expugnauerūt Sandomiriā cū castro, Illicq; occiderūt abbatē Po-

## LIBRI PRIMI.

krivniceñ cū fratribus eius, & magnū numerū vtriusq; sexus nobilium & ignobiliū viroꝝ ac matronarū, ad cōseruandū vitā sandomirie collectorū. Inde exeūtes p Vislicam in Skarbimirā venerunt & reuertebant prædā deducturi in russiam. Dūq; statua tenerent ad fluuiū čarna, apud villam q̄ maior thursko vocat. irruerunt in eos Vlodimirus Cracouienē palatinus cū militibus Cracouienensibus. Vbi inter pugnandū om̄is captiuorū multitudo diffugiens, in p̄pinquas silvas se recepit. superati tñ sunt pauci a multis. Vlodimirus palatinus Cracouienē cū suis a thartaris, verū strage suorū pculli thartari p siluam Stremech in russiam recesserūt & in sup̄mentū accersitis plurimis thartaris cū fremitu & ira in Poloniā redierūt. & q̄a maximū exercitū habuerūt ad Sandomiriā puenientes bifariam diuiserūt eū, minorēq; exercitū in Lancitiam Siradiā & Kuiauiā destinarūt cū principe Cadano quē poloni Caydanū nucupant. q̄ nullo obice apparēte vastarūt crudelissime illos districtus cedibus atq; igne. Maior autē exercit⁹ thartarorū cuius ductor fuit Peta thartarorū princeps versus Cracouiam iuit. om̄em oram transitū p̄pinquā cede & incendio puaftans. Occurrūt ergo ei in villa Chmelik ppe opidū Sidlow: Vlodimirus palatinus, clemēs castellanus Cracouienē, Pacossaus palatinus Iacobus raciborouic castellanus sandomirienē, cū nobilibus & militibus Cracouienē & Sandomirienē. Et factō cōflictu cū vna turma thartarorū ipsaq; attrita, pedē referēte, & ad alterā pstanti orē turmā sese diuertēte poloni certamie priori fessī pauci a plurimis aduerso pectore cōfossi ceciderūt. reliq; v̄o in fugā cōuersi p itinera nota euaserūt. Ceciderūt in eo cōflictu desiderati Cristinus sulkouic de Nyedued, nicolaus vitouic, albertus stampotic, Zemēta, Grambina sulisslaus, milites strēnui & alij plures validi. Ex quorū strage tantus pavor irrepit vt alij in alias regiōes fugerent. agrestes vero cū pignoribus & pecoribus in paludes & silvas & in inuita se cōderent. Sed & Boleslaus pudicus dux Cracouie & Sandomirie cum Grzimislaua matre & Kinga coniuge sua primū versus Hungariā in castrū pienini de ppe opidū Sandecz



## TRACTATVS PRIMVS.

postea pro in morauia ad monasterium cisterciense effugit. Thartari autem post cladem apud Chmelik pactam. Cracouiam in die cinerum venerunt, & eam vacuam hominibus inuenientes (omnes siquidem in abdita diffugerant) in ecclesias & domos incendio seuererunt. Ecclesiam vero sancti andree tunc extra muros Cracouiensem extantem, vallantes oppugnabant, expugnare tamen non valuerunt quam pluribus polonis magna vi & fortitudine se & sua illic defendentibus irritum cepto recesserunt & in Vratislavia prexerunt, quam similiter ut Cracouiam desertam habitatoribus, sed & conflagratam habitantibus repietes (ciues etiam vratislaviensem pauore consternati, fere omnibus relictis, preciosioribus duntaxat festine raptis fugam inierunt, quod gentes ducis Henrici de arce videtes descenderunt & opes cum victualibus in arcem inducentes, urbem cum tectis eius flammis exusserunt, & thartari in urbe nil repientes) castrum vallarunt, & post aliquot dies obsidionem soluentes (ut autem orationibus & lachrimis Celsi prioris ordinis predicatorum & fratrum eius in castrum admissorum depulsi) recesserunt. Interimque feria secunda pasce thartaris qui Kuisauia vastauerunt supuenientibus siquidem in Legnicam profecti sunt. Dux etiam Henricus secus sancte hedvigs filius pro illud tempus ibi collegerat gentes & armigeros, tam nobiles quam agrestes maioris Polonie & Slesie. Aduenerunt & principes cum suis militibus Myeczlaus Kazimirides dux Opoliensis, Boleslaus filius Depoldi marchionis morauie expulsi, qui Sepiolka cognoscitur est, & Pompo de Hosterno magister cruciferorum de Prussia cum fratribus sui ordinis, insuper & cruce signati plures. Cumque ex opido Legnicensem duceret agmina & ea obsequaret, lapis de summitate ecclesie beate Marie decidit, pariterque abfuit quam caput ducis Henrici non dirupit, quod reuera in faustum omen fuit. Suburbana itaque opidi Legnicensem pregressus, quatuor acies instruxit & ordinauit. Primum de cruce signatis voluntariis & de aurifossoribus opidi goltsberk, alijque peregrinis militibus hanc Boleslaus syepiolka filius marchionis morauie ducebat. Altera acies fuit militum Cracouiensem & maioris Polonie hanc Sulislaus frater Vlodimiri olim palatini Cracouiensem circa chmyelik occisi ductauerunt. Terciam aciem gubernauit

## LIBRIPRIMI,

Myeclaus dux opoliensem in qua erant milites opoliensem, & Pompo magister prussie cum fratribus & militia sua. Quartam aciem ipsemet dux henricus ex prestantioribus militibus Slesie & maioris Polonie ac proprio conductis militibus rexit. Totidem erant thartarorum agmina: sed robore & frequentia pugnatorum prestantiora, ita ut vnum agmen eorum omnia Polonorum agmina excederet. In campo igitur quod bonus campus dicitur, porrecto & in omnes partes lato uterque exercitus quanto idus aprilis, alij feria secunda post octauas pasce conuenit. Primumque cruce signatorum & aurifossorum exercitus cum thartaris magno impetu congressus, velut tenere ariste a grandine percussus, a sagittis thartaricis obtritus est. Deinde duo agmina sub gubernatione Sulislai militis & Myeczlai ducis Opoliensem consistentia, pugnare cum tribus thartarorum agminibus ingressi validam in thartaris stragem ediderunt, ita ut pedes reserrent & fugam inirent. Quidam autem celerimo cursu circa utrumque exercitum discurrens terribili voce clamauit. Byegayce byegayce. quod sonat, Fugite fugite. Polonis terror incutiens. Quam vocem Myeczlaus dux Opoliensem audiens, deserto prelio fugit & secum magnam partem militum traxit. Quod videns dux Henricus ingemiscens dixit (Gore se nam stalo) id est, peius & moleste nobis accidit. Inducensque suam quartam aciem fortissimorum militum, tres acies thartarorum aditibus aciebus Polonorum disiectas prostrauit & in fugam conuertit. Quarta autem acies thartarorum & maior omnium cum suo duce Peta supueniens, horribili impetu bellum intulit, & bellum acerrimum inter utrosque durauit, magnaque ex parte thartaris cecis & in fugam spectantibus, quidam thartarorum vexillifer valde magni ferens vexillum, in quo chi, littera graeca depicta erat, talis X & in summitate hastilis imago teterrimi & nigerrimi coloris cum barba plixa, cepit incantando fortiter caput imaginis quatire. Ex quo illico fumus & nebula horrendi & intollerabilis fetoris in Polonos diffusa est ut pene exanimati & inualidi ad bellum redderent. Clamore itaque horrendo eleuato in Polonos thartaricus exercitus conuersus, acies eorum quae interim integre erant dirupit & eas magna strage affecit. In qua dux Boleslaus filius marchionis Morauie dictus syepiolka,



TRACTATVS PRIMVS.

& Pompo magister cruciferorū de Prussia cū multis insignibus militibus necati sunt. Dux ꝑo henricus corona a thartaris circūfusus est vt a tergo & fronte cederet, iamqꝫ ad extremū circa eū non nisi quatuor milites versabant. Sulislaus frater olim Vlodimiri palatini Cracouien. Clemens palatinus Glogouien. Conradus konrathouicz & Ioannes iwanouicz, qꝫ quāta potuerūt vi & conatu principē Henricū ex prelio educētes, ad fugiendū disponebant. sed ducis equus sauciatus subsistebat, thartari igiꝫ veloci cursu cōsecutū cū tribus prefatis militibus, quarto Ioanne iwanouic ab eis segregato vallauerūt. cū qbus aliquāto tpe decertabat. Ioannes vero iwanouicz equū recentē a Roscisiao aulico ducali receptū, penetratis hostiū cuneis duci administruit. Quo ascenso dux sequebat Ioannē iwanouicz, viā ꝑ medios hostes ei parantem. Ipsoqꝫ in cursu vulnerato & euadēte dux Henricus interceptus: & tercio circūuallat. dūqꝫ audacissime contra thartaros dimicaret, & manu sinistra elleuata thartarꝫ sibi obuiū feriret, ab altero thartaro lancea sub ascella transfixus, ex equo demisso brachio moribundus defluxit. quē thartari ingenti strepitu inconditarum vocū facto capiūt. & extra locum certaminis quantū esset geminatus baliste iactus ꝑtractū. Framea caput absciderūt, corpusqꝫ insignibus omnibus despoliatū nudū reliquerunt. Occisa est in eo prelio multitudo nobiliū Polonie. inter quos clari & insignes fuerunt Sulislaus frater Vlodimiri palatini Cracouien. Clemens palatinus Glogouien. Conradus konrathouic. Stephanus de Virbna & andreas filius eius. Clemēs filius andree de Pelcznicza. Thomas pyotrkouicz. Petrus kussa. & ceteri. Corpus ducis Henrici post cladē in sexto digito sinistri pedis vix cognitū. & reꝑtum pannam cōiugem eius in medio chori ecclie sancti Iacobi apud fratres minores Vratislauie sepultū est. Pomponis ꝑo magistri Prussie & militū insigniorꝫ supra expressorꝫ, in eodem monasterio s. Iacobi Vratislauie corpora tumulata sunt. Boleslai aut filij marchionis morauie funus in Lubens in choro cōuersorꝫ humatum est sup cetera corpora fidelium in loco prelij sepulta.

LIBRI PRIMI.

Ecclesia in hanc diem durans cōstructa est. Maxima victoria de duce Henrico & Polonis thartari potiti, lectis spolijs vnicuiqꝫ interentorꝫ vnā auriculā absciderūt, & nouē saccos grandes ad sciendum numerꝫ occisorꝫ repleuerūt. Ducis aut Henrici capite in longiori hasta errocto ad castrū Legnica. Opidū eī metu thartarorꝫ exultū fuerat applicuerūt. Mandātes vt duce eorꝫ occiso, castrū eis appirent. Castrē sibus cōuenient rudentibus, qꝫ ꝑ vno duce occiso plures duces filios occisi haberēt. Illi vero circa Legnicz vastatis & incensis villis, in Othmuchow se receperūt. vbi qundecim diebus statuta cōtinuādo, omem regionē ꝑ circuitū vastauerūt. Exinde Ratiborieñ oram adeūtes in Bolesisko octo diebus cōmorau in Morauia secesserūt, & Vencellao rege Bohemie in castris se cōtinente, eam plusqꝫ vno mense incendijs & caedibus vastauerūt, ab Olomunc septimis castris in Hungaria puenērūt, & maiori horde ipsius Bathi que Hungariam intrauerat, sese consociauerunt.

Capitulū quartū de cruenta vastatiōe Hungarie

**B**athi impatorem Thartarorum ꝑ Bathi vastata & ad nichilū redacta Russia, Hungariam cū quingꝫ centū milibus ingredi cōtendebat Resistente ergo in mōtes Sarmaticos, & in clausa dicta Russie introitū ꝑhibentē. Comitē palatinū Hungarie a Bela quarto rege hūgarie cū gentibus missum prefatus Bathi obruit & expugnauit, festinantqꝫ exurendo opida & villas ad Ticiam fluuiū qꝫ vulgariter Cisa appellat, ex montibus Sarmaticis versus meridiē in Danubiū fluentē puenit. Et exinde gentes thartarorꝫ excurrētes Vacia cū sua cathedrali ecclia vastauerūt & incenderūt. Ad Pest quocꝫ vbi rex bela quartus exercitū contra thartaros colligebat ibant & redibant, aliqñ appropinquādo, nō unquā ꝑo fugiendo: ꝑut est mos pugnandi thartaris. Cūqꝫ copiosum exercitū: tam ex nobilibus qꝫ spūalibus rex Bela coadunauerat, aduersus thartaros ꝑcedens ad fluuiū Ticiam applicuit & castra metatus est, adhibitaqꝫ custodia mille armatorꝫ ad pontē, ꝑutabat thartaros non



TRACTATUS PRIMVS.

transire fluuiū, qm̄ altus est, limosus multū & inpermeabilis, thartari autē q̄ multo maiores fluuios transierant inuento vado Ticiam, in nocte transnatarūt, & in aurora exercitū Hungarorū cū Bela rege eorū vndiq̄ circūderūt, missisq̄ densis & quasi infinitis sagittis (velut cū grando nebulosus ac densus cū fragore descēdit) Hungaros pturbarūt, multos occidēdo plurimos v̄o vulnerādo, Hungari ergo veluti impparati & absq̄ ordine cōtraueniētes caderant. Quod aliī vidētes, meticulosi clam discedebant & fugiebant, thartari v̄o tanq̄ astuti, sinebant eos p̄ mediū suū transire. Vnde Colomānus frater regis, sic & rex Bela q̄rtus tanq̄ ignoti euaserūt. Reliquos v̄o cōclusos thartari crudelissime ad vnū necauerūt. Inter quos sp̄iales maiōres ceciderūt, Mathias Strigoniensis archiep̄s, Vgolinus Colocen̄ archiep̄s, Georgius episcopus Iatrien̄, Reynaldus ep̄s Transiluanen̄, & eccl̄ie Nitriensis ep̄s, Nicolaus Scibiniēn̄ prepositus vicecancelarius regis, Eradius archidiaconus Bachien̄sis, magister Albertus Strigoniēn̄ archidiaconus. De alijs autē secl̄aribus nobilibus & ignobilibus fere infiniti occisi sunt, & q̄ fugerant cōsecuti iu v̄ijs necati iacuerunt. In Pest etiā multi plebani collecti in ore gladij supueniētib⁹ thartaris pierūt. Rex autē Bela q̄rtus, ppere fugit ad metas Austrie, vbi captus & detētus fuit p̄ ducē austrie, tandē dimissus ad reginā cōiugem suam pueniēs, secessit in Slauoniā illic vsq̄ ad p̄secutiōem Cadan cōmoratus, Vastata itaq̄ Hungaria ex vna parte Danubiū, in hieme p̄xima gelato Danubio in partē alterā penetrauerūt & sedes inter Iaurinū & Strigoniū fixerūt, vbi in hanc diem fosse & tumuli habitatiōis eorū cernunt. Ex quo loco p̄sata transdanubiū regionē spolijs incēdijs & occisiōibus crudelissime afflixerūt. Cūq̄ in thartariā secedere p̄ponerent, diuiso exercitū, princeps Cadan aduersus regē Belam in slauoniā diuertit. A facie cuius territus rex, ad mare, tandē ad Polam ciuitatem fugit. Cadan autē quē admodū cū Bathi cōstituerat, p̄transitis & vastatis Bosna, Seruia & Bulgaria, substitit circa Danubiū, donec horda imperatoris Bathi supueniret. At Bathi post discessum Cadan vallauit & ex

LIBRI PRIMI.

pugnauit Strigoniū urbem illa tempestate notabilē, cuius incolae erant varij mercatores Almani, Gallici & Italici, & q̄ thesauros quos thartari expetebāt in terra suffoderāt & oculuerāt, iccirco omēs necauerunt, nulli sexui nulliq̄ etati parcentes. Destructaq̄ Strigonio secus Danubiū transeūtes ad exercitū p̄cipis Cadan opientē & expectantē puererūt. Tandē iuxta paludes Meotidis viā priori in thartariā abierūt. Tempus autē quo thartari Hungariam afflixerūt & multimode vastauerūt, erat fere bienniū.

¶ Capitulum q̄ntum quō Innocentius papa quartus, misit ad Cham thartarorū ne christianos p̄sequeret, & quomodo fidem Machometi suscepit.



Iscedētib⁹ thartaris tota Europa cōtremuit, & principes christianorū timore p̄culsi, ne redirēt cōsulebāt iuicem. Innocētius quoq̄ papa quartus ex concilio Lugdunen̄ fratrem Ascelinū ordinis p̄dicatorū cū pluribus fratrib⁹ eiusdem & aliorū ordinū ad eos misit. Anno dñi 1246. q̄ p̄ Almaniā & Bohemiā in Vratislauā venit, exceptusq̄ & veneratus est a Boleslao flesie & Vratislauie duce. Exinde transiens ad Lancitiā puenit, a Conrado duce Mazouie cū suis recollectus & hospitatus. Dehinc ad Cracouiā deductus a Boleslao pudico, a genitriceq̄ eius Grimislaua & a Prandotha ordinario loci benigne suscepti & habitati sunt, pluribus pellibus subtilibus p̄uisi, supra id q̄ pp̄rio ere potuerūt emere, qm̄ principes thartarorū sine munere adire, nephas est. Tulit autē fortuna vt esset apud Boleslaum pudicū principem Cracouie atq̄ Sandomirie, Vasilko princeps Russie, nepos matris sue, huic itaq̄ comēdati, in Russiam p̄ ipsum deducti sunt, ad Kiouiam v̄o veniētes, equos acq̄sierūt p̄ condiōe terrarū thartarorū valentes, q̄ pedibus aquā & pabulū sub niuib⁹ sibi quererent. Tandē ex Kiow p̄cedentes plures duces thartarorū p̄transierūt donec ad Cham seu imp̄atorē thartarorum applicuerūt. Cui legatiōe dñi pape Innocentiū q̄rti exposita, postulauerunt vt deū vniuersorū agnosceret atq̄ coleret, & eum



TRACTATVS PRIMVS.

quē misit iesum christū, vtq; gentē christianā crudeli nece quem admodū fecit in Polonia Hungaria & Morauia non pderet. Et accepto respōso, q; Cham p; gnquēniū gentē christianā nō inuaderet. per eandē viam ad dñm aplicum cū lris impatoris thartaror; redierūt. Habes in speculo historiali Vincenciū libro xxxij. hanc historiā, quā caute legas necesse est, qm̄ in aliquibus supsticiosa est. Post discessum legator; christianorū supuenerūt legati sarracenorū pluidētes thartaris vt sectā & fidē Machometi acceptarēt. tanq; faciliore tollerabiliore, voluptatibus plenā, virisq; belligeris cōpetentiorē. Christianor; autē religionē confutādo dicebāt esse ociosorū imbecillū & idolatrar; imagines colentiū. Sarracenorū v̄o legē multis vtilitatib; atq; voluptatibus refferam, & ceterarū religionū vi & armis expugnatricē, vt supbos debellaret, humiliatis v̄o tributū cōstitueret. Placuit barbaris & ipsi primū impatori Bathi & omnibus thartaris tanq; viris cordosis audacib; & sensualibus psualio sarracenor;. Ideo illam & nō alterā susceperunt, & cū dicant Eissa Rocholla, i. Iesus est spūs dñi. Machomet vero rossollai. Machomet est iusticia dei. Noluerūt spiritum dei Iesum benedictū spūaliter viuere docentē acceptare, sed iusticiā dei, hoc est Machomet carnalitē & tanq; bestia sensualē in spurcitijs volutantē. Ab om̄ipotentī deo iuste in lacu penarū die ac nocte cruciandā amplexati sunt. Itaq; extūc velut & nūc Machometum venerātes sequunt. Pentatheuco Moisi obediūt. circūciduntur & legalia obseruāt. campanis carēt, sed q̄tidie lahu illo illoloh qd̄ in latino sonat. Non est deus nisi vnus deus clamant, ingenue sese psitentē Ismahelitas, qa de ismael ortos, christianos v̄o dzincis i. paganos & gaur, i. infideles & sine religiōe appellant. Celebrant velut alij sarraceni, tria in anno festa, primū kuiram i. oblatiōnis pasca, in memoriā oblatiōis Isaac, qm̄ abraam multarū gentium pater p̄cepto dei ipsum necare & offerre, pposuerat. In isto festo offerūt arietes aues alites &c. Aliud festū colūt, p anibus. tunc visitant sepulchra suor; maiorum opibus misericordie insistunt, & alunt pauperes. Tercium festum agunt, p se suaq; salute.

DE SARMATIA ASIANA.

Pro primo festo ritte pagendo triginta diebus ieiunant, p altero vno mense, pro terciō duodecim diebus.

¶ Capitulū sextū de moribus thartaror;.

& de cōtentis in terra eor;.



Thartari sunt homies vt frequenter stature medie, pectore & scapulis ampli. facie lati. naso simi. colore tetri & deformes. robusti viribus & fortes. famem frigus & estū facile patientes. Equitatu ab ineunte etate & arte sagittadi gaudētes. Omnia sua secū ducūt, vagi & instabiles loco cū vxoribus pueris atq; pecoribus in campis degūt. Ciuitates villas & domos nō habent. Pro hieme ad releuandū a frigore ad mare Caspiū diuertūt, qm̄ illic ratiōe maris tempiem aeris inueniūt. Ad estatem in suam regionē redeūt. Aliqui eor; vnā porcā, duas, tres ve in longū per iugera tria, q̄tuor & vltra sulcant arant, & milio seminant, inde cibos & Bairam i. pastas faciūt. Non hnt frumentū nec aliqd' aliud legumen, pecora & pecudes plurimas tenent, p̄cipue caballos & cabellas, p̄ egtatu & victu valētes. Incidūt & vulnerant equos cruorēq; & p se & cū milio vorāt, carnes pecudū pecor; & equorum comedūt etiā semicrudas. Caballos pridie tū sponte tū morbo mortuos exciso loco apostemato plibenter comedūt. Bibunt aquā, lac, & ceruisiam ex milio coctam. Aquā Thurci & thartari vocant (Su) inter dū thartari dicūt (suha) & est aqua. Ceruisiam autē miliarē seu ex milio factam (Buzam) nomināt, eandē Ruteni (Braha) vocant. Laudant lac p̄sertim Komiz i. acetosum, eo q; stomachū eorū cōfortet & medicinā purgatiuā faciat. In cōuiujs & cū hospitiibus aduenisq; bibūt (araka) qd̄ est lac sublimatū qd̄ mirabilē & cito inebriat. Non furant necq; fures inter se paciunt, raptō tñ viuere vicinos spoliādo piucundū & deificum est apud eos. Non sunt artificia inter eos, nec pecunie, sed res p̄ rebus cōmutant. Verū in horda Zauolhensi, incepunt aspros i. argenteos obolos thurcorū accipe & tenere. In horda vero P̄rekopen duca tos acceptant. In horda Nohaiska res p̄ rebus dant, vafri & psidi



LIBER PRIMVS.

sunt exteris, sibi inuicē pro & suis omnibus fidelissimi. Indumenta sepenūtero ex filtro & lana alba grosse & plane facta gerūt. Oponcē plurimū diligūt, in expressiōe huius noīs pponunt i. i. oponcē & nō opponcē nūcupātes, & est palliū albū spissum inconsutile p imbribus & fluuijs bene vtile. Terra eorū terra plana & absq; mōtib; absq; lignis & arboribus, graminibus dūtaxat abūdans. Vias nō hnt, neq; nauigia, sed p dies iter suū computant, vt terra Zauolhensū thartarorū citissime egtatiōis a flumine Volha ad mare Caspiū est q̄si triginta dierū, egtant vna die viginti miliaria magna germanica, pedibus nō gradiunt nec itinerāt. Fere apud eos repiunt, cerui, dame, dorce & snak, & est anial q̄ntitatis ouis, in terris alijs nō visum, lana griseū, duo parua cornua hns, cursu velocissimū, & esu carniū eius suauissimū. Et dum grex snak in aliquo campo inter gramina cōspiciūt Cham seu impator thartarorū cū suorū multitudīne equestres vadūt, & omīquaq; circūdant in altissimis graminibus delitescētes. Dumq; tympanis incipiūt sonare, tunc snak tanq̄ metu percusse rapidissime hinc atq; illinc, ab vna parte circūstantiū ad alterā pcurrunt, & iterum atq; iterum decursando vadunt, vsq; quo fatigati deficiant, tunc irruentibus thartaris cum clamore occidunt.

¶ Capitulū septimū de finibus & metis

thartarorū Zauolhensū.



Lauditur terra Cham & thartarorū Zauolhensū, ab ortu solis mari Caspio seu Hircano. A septētriōe campis lōgissimelatissimeq; ptensis. Ab occasu fluminibus Tanai & Volha. A meridie partim mari Euxino seu ponti, partim altissimis montibus Iberie & Albanie, mare Caspiū vocant Ruteū. (Chwalēske moře) & est mare non ab oceano, sed a fluminibus illic defluētibus congestū, fluunt multa ac magna flumina in aluarium illius maris, de rippis altis, impetuose & quasi p saltū ex alto in mediū decidētib; & iuxta rippas sub ipsas tanseūtibus iter p̄bentibus. Vnde fit vt ibi in estate a Persis & Medis refrigeriū

DESARMATIA ASIANA.

querat, & in hieme ratione euaporationū tempies conflat. Iuxta illud mare & post ad orientē vt ruteni, pferūt, sunt thartari crinīti quos thartari Kalmuchi & paganos nūcupāt, qm̄ rittū machos metiūt nō colūt, nec crines capitis abradūt, quēadmodū thartari omēs radūt, p̄ter adolēscētes q̄ rasa coma, binos radios crinīū ab aure dextra & aliū a sinistra vsq; in brachia, p̄minētes, in signū inubilitatis aut virginitatis relinquūt. Ab occasu sunt flumina Tanais & Volha, tanaim thartari Don appellant, q̄ sc̄dm̄ fontes suos ex ducatu Rzesensko a duce Moskouiē occupato, versus septemtrionē fluit. Post flectit in meridiē, & tribus hostijs paludes Meotides ingredit, imo ipse paludes meotidas causat. Sunt iam circa Tanaim arbores, pomaq; & alij fructus. Sunt & mellificia quercina nōnulla & pauciora de pino. Inde est q̄ thartari sanctū Don dicūt, q̄ iuxta illū victum ex fructibus melle & piscibus reperiunt, Volha fluuius thartarice Edēl nūcupatus, ex Moskouiā p̄fluit ex fontibus septētrionalioribus & occidentalioribus q̄ Tanais, q̄ cū ad septētrionē flueret longo tanaim circūēs interuallo, deflectit in orientē & meridiē & viginti q̄ncq; hostijs seu fluminibus in mare Euxinū delabit. Distat tanais a volha q̄ncq; hebdomadarū itinere, ad minus veloci cursu triū hebdomadarū egtatione vel plus. Et est volha in triplo maior q̄ Don, viginti q̄ncq; aut particiōes seu particularia flumina ipsius volhe sunt magna, minora aut ex eis sunt tanta, quātus Tiberis Rome aut Vissa post Cracouiam, sunt multū piscosi p̄fati fluuij ita q̄ framea thartari, cetes riq; transeunt in rippa stando, pilces cū aqua decurrētes secent & tollant. Est iuxta hos fluuios tanaim & volha air i, calamus aromaticus q̄ & (brostworce) dicit, in maxima copia. Ibidē reuoniticum qd̄ thartari nominant (cinireuent) crescit, & cinireuēt nomen est psicum. Itē (Kucilabuka) vel vt alij exprimūt kilcabuha, & in latino sonat oculus cornicis, & est multe calefactiōis. De ortu horū fluminū don & edel, cū de Moskouiā tractauero clarius dicam. Quociēs aut thartari Zauolheuses in terras nostras spoliatū ire vadūt, p̄ hęc & alia flumina absq; nauigio calligatis sarcis

B iij.

abro it  
lo ut or

Abū dāhia  
p̄sūm  
Calang aro  
mah ma  
wromp  
oko



*Navigant  
Tartarum*

LIBER PRIMVS.

nis desup. coniugibusq; & pueris in dorſis equorū ſedētib; ipſe ſimet caudas caballorū tenētes) tranſnatant. & rapinas crudelitateſq; plurimas inferūt. Ad meridiē verſus mare Caſpiū ſunt mōtes Iberie & Albanie, quos Rutenia gente (Pyæcihorſci cirkaci) quali gncq; mōtani cirkaci vocāt. Inter illos ſigdem montes ſunt Gazarorum gentes, quas vt veſtra Morauica legenda depromit ſanctus Cirullus & Metudius fratres, p̄ Michaelē impatorē Conſtantinopolitanū miſſi, ad fidē chriſti cōuerterūt, & vſq; nūc fidē & rittū græcorū p̄ſitent, ſunt hoies bellicoſi, in tota aſia & Egipto acceptabiles, apud hoſ thartari Zauolhenſes tela comparant. Verū hac etate græci illas gentes Abgazari, & Abgazeli nomiant, & vicine iuxta illos ſunt gentes Circaſſi & Mengrelli, omnes de ritu græco p̄ beatū Cirullū in fidē chriſti reducte. Inde ſctūs Cirullus rediens ex mari euxino ſeu pōticolō (in quo omnipotens deus mirabilis & glorioſus in ſanctis ſuis, dederat habitaculū & eccleſiam marmoreā p̄ manus angelorū ſancto Clementi ſtructam, quā ſingulis annis in feſto ſ. clementis & ſeptē diebus, mari recedente & liccato, ſecūre circūliti incolæ aggrediebant. ſanctū dei venerādo colendo & extollēdo) ſuſtulit corpus ſancti clementis & in Morauia prædicaturus chriſtū dñm ſecū tulit & aſportauit. Deinde Romā euocatus & p̄ papā Nicolauū citatus, prædictū corpus ſ. clemētis Romā detulit & in ecclia ſ. clemētis honorifice depoſuit. Ipſe Cirullus cū Metudio fratre in eadē baſilica beati clementis rome ſepulti, ſed nō ſunt repta oſſa illoꝝ p̄ tuā R. P. ſumē deſiderata in eadē baſilica queſita. Ex mōtibus Circaſſoꝝ pyæcihorſki, ſeu gncq; montū fluit magnus fluuius Tirk in thartarico nucupatus: rapidiſſimo curſu lapides ſecū voluens & multos piſces, in mare Caſpiū deſluit. Poſt hunc ex eiſdē montibus fluuius Coban minor q̄ Tark in p̄nominatū mare caſpiū deſcendit.



Capitulū octauū de geneſia impatorū  
trans Volham in colentium.  
Vatuor ſunt horde thartaroꝝ, totidē impatores eorū  
dem, ſcilicet horda Zauolhenſiū, horda P̄ecopenſiū,

*Si crede  
re fas est.*

DE SARMATIA ASIANA:

horda Coſaniēſiū, & quarta horda Nohacēſiū, q̄ntamq; addūt quæ impatorē nō tenet & nucupant eā Kazacka. De his inferius dicet. Horda in thartarico multitudinē ſignificat. Principalis ergo horda eſt Czahadaiorū ſiue Zauolhenſiū, q̄ Tak Xi. i. capitalem hordā vel hoies principales & liberos ſeſe nomiat, tū q̄a nulli ſubiēt tū q̄a ab ipſa cetera horde p̄pagate ſunt. ob hoc & Moskouite magnā hordā Zauolhenſiū hordā appellant. Inde etiā impator eorū Ir Ti Xi. lingua ipſoꝝ, hoc eſt liber homo dicit. Dicitur & Vlucham qd̄ ſonat magnus dñs, ſiue magnus impator. vlu em̄ magnus, Cham ꝑo dñs & impator eſt. Eundē aliq̄ magnū canem dixerūt & male interpretati ſunt, q̄a Vlucham nō ſignificat magnū canē, cham etem̄ cū aſpiratiōe dñm aut impatorē, & cam ſine aſpiratiōe cruorē, & nunq̄ canē ſermone thartaroꝝ deſignat. Prodiūt itaq; & reſſerunt thartari, q̄ quēdā vidua cōcepit & peperit filiū nomie Cingkiſ, & cū filij ipſius tanq̄ adulterā necare voluerunt, finxit & excuſauit ſe non ab hoie ſed a radijs ſolis cōcepiffe. Cui ſigmēto filij credētes matrē liberam dimiſerūt. Natus ergo eius Cingos vel cingkiſ, homo ſortis humilis, creuit in virum magnū & fortē. Et is fuit primus p̄pagator & ſator impatorū Cahadaioꝝ ſeu Zauolhenſiū. Huius filius fuit Iocuchā gentilis & paganus. Iocucham genuit Zaincham terciū impatorē, q̄ in orbe terrarū & maxie in Polonia Hūgaria & Ruſſia dicit Bathi. Iſte deſtruxit Gothiā & Ruſſiā & vaſtauit Poloniā Sleiā Morauia & Hungariam p̄t a p̄cipio dictū eſt. Idē Bathi fuit gentilis primū, tandē ſectam Machometi p̄ſuaſus cū thartaris ſuſcepit, quā in hanc diē tenent & ſequūt. Quartus impator ex bathi genitus fuit Temir Kutlu. & interpretatur ex thartarico felix ferrū. Temir felix & Kutlu ferrū, erat ſiqdē felix & bellicoſus. Iſte eſt ille Temerlanes in hiſtorijs celebratus, q̄ totā aſiam vaſtauit & vſq; ad egiptū pertranſijt. Iſte impatorē Turcoꝝ, Peſaitem primū conſlixit & captiuatum catenis aureis alligauit, & poſt in breui dimiſit. Iſte habuit exercitū duodecies centena milia. Fuit & alius p̄iceps thartaroꝝ eo tpe, Akſak Kutlu, qd̄ in latino ſonat claudus vel claudū ferrū.



## LIBER PRIMVS.

qm̄ claudus erat sed ferox. Is multa bella feliciter gessit, & ciuitatē magnā in terra Czahadai i. thartarorū Zauolhensiū noīe Kumuz med czar expugnādo deseruauit & i solitudinē redegit, stant domus illius ciuitatis murate vacuē & ecclie olim Gotorū tricente, in rittū machometicū & Mesqras (absq; habitatoribus) redacte. In castro illius ciuitatis fit sepultura impatorum Zauolhensium. Quintus impator ex Temir kutlu pgenitus fuit Temir Czar, iste ut dicit p Vittoldū ducē Lithuanie & Vladislaū regē Polonie, in auxiliū contra cruciferos Prussie euocatus fortiter pugnās ferro occubuit. Sextus impator ex Temir czar genitus fuit Machmet czar. Ex isto genitus est Achmet czar septim⁹ impator, & achmet sermone thartarorū exponit cōponibilis. Achmet genuit Siachmet octauū impatorē. Sziachmet sonat quasi religiosus achmet, & thartati cognomināt ipsum Sachmet, qd̄ est martirisatus achmet, q̄a p Lithuanos captus detinet in Kowno incarcerationis. Iste euocatus p Albertū regē Polonie & p Alexandrū magnū ducem Lithuanie in solatiū contra Mendligeri impatorem Prekopensiu thartarorū Anno dñi millesimo qngētesimo, venit sub hiemē cū sexaginta milibus pugnatorū, mulieres ꝑo & pueri fuerūt supra centum milia, & q̄a hiems fuit horrida intensiq; frigoris coniunx eius p impatorē Precopensem clam vocata frigus & inediam nō ferens, in Prekopa Siachmet marito suo cū magna pte exercitus fugit. Itaq; Siachmet militibus diminutus & intensissimo frigore pressus p Mēdligeri Precopensem oppugnat⁹, disiecto eius exercitu cōflictus est, & cū tricentis eqs uersus Baizerū Turcorū impatorem fugit. Cūq; in Byaligrod qd̄ sonat albū castrū iuxta mare ponticū pueuisset, intellexit se captiuandū mādato impatorū Baizer. Iccirco prepeti cursu retro cū qnquaginta eqs fugit, & in campos ppe Kiow euasit. Capitaneus ꝑo Kiouien p exploratores de ipso certior redditus, circū dedit eum cū suis, & captiuauit. In Vilnam p lithuanis misit, vnde aliquotiens fugerat & cōsecutus cōprehensus & reductus est. Alexandro autē rege Polonie & magno duce Lithuanie cōuentiōnē gnālem in Bresce Rutenorū

## DE SARMATIA ASIANA.

agente, aduenit mandato eius Sziachmet ex Vilna, & magnifice pregē Alexandrē ad uū miliare in obuiū sibi eunti susceptus est. Deinceps in Radom p Polonos ut reduceret in Thartariā trans Volham, cōductis aliquot milibus armatorū leuis armature desertum est. & ut cōpetentior reductio & a suis laudabilior susceptio fieret, premiserūt Kazak Soltan fratrem germanū Szachmet. Qui trans Volham puenit & cū Albugerim czar patruo Szachmet, in Czahadai terra eorū connata morat. Sachmet ꝑo p expeditione armatorū in Lithuaniam transiens, ad suggestionē Mendligeri Prekopen impatoris captiuatus est denuo p Lithuanos & in Kowno qd̄ est castrū iuxta mare Balteū detrusus ac incarcerationis est. Vere Sachmet i. martirisatus a suis nucupatus.

¶ Capi. nonū, q̄ gentes Scithie in gete sunt & semper rapaces.



Non possunt Thartari in gete uiuere, quin semp̄ uicinos impetant ac inuadāt. predāq; ex spolijs hominū & pecorū abigant & reportent. & hoc cōmune est omnibus hordis thartarorū, ab exordio & ingressu eorū in hanc diem. Vnde pauca p multis exēplificando. Anno dñi millesimo ducētesimo quinquagesimo quarto. Ingens thartarorū exercitus ex multis legiōibus cōflatus & p gentes Rutenorū atq; Lithuanorū aduētus, cū duobus thartarorū Nogay & Thelebuga post festū sancti Andree in terrā Sandomiriē aduenit, transiensq; p glacies induratas fluit uij Visle, tā ciuitatē q̄ ecclias eius incēdit. castrūq; in qd̄ uniuersa Sandomiriē regio cū vxorib⁹ pignoribus ac fortunis confugerat cinxit, & illud nocte & interdiu expugnauit. sed cū nō preua lisset, duces Russie Vasilko & Leo filij Daniels regis Russie dolose suaserūt omagiū & subiectionē prastituros ppter securitatem. qd̄ Sandomiriē fecerunt. thartari autē fide violata clamore valido & cōcursu inuecti in castrū, omes crudelib⁹ supplicijs truculentissime enecauerunt. fluxitq; sanguis occisorū de colle arcis, tanq; qdam riuus in Villam. Alios ꝑo hoies occidere fastidiētes,



## LIBER PRIMVS.

tanq̄ gregem cumulos in Vissam impulerūt & submerferunt, Effusiq̄ e Sandomiria thartari, ducātū p̄bentib⁹ Rutenis in Cracouia veniētes & eā vacuā habitatoribus repientes, in tecta & valitudinarios seuerunt, tribusq̄ mensibus grassati, nullā resistētiā passi: onnsti p̄da in Thartariā reuersi sunt. Præterea apud Cracouiam puer natus vix semestris (mirabile dictu) articulata voce thartaros venturos & Polonoꝝ capita p̄cisuros p̄dixit. Cūctis tremētibus interrogatus, an ipse etiā thartaroꝝ aduentū timeret, Respōdit plurimū sese timere cum inter alios suū caput essent p̄cisuri. Et ecce sub intensissimis frigoribus & densissimis niuib⁹ ferocissima gens thartaroꝝ famem sedatura, ducib⁹ Nogay & Thelebuga, Primū in Lublienses & Mazouie, exposit in Sandomiriēn Siradiēn & Cracouieñ oras, in nūero locustarū venit. A castro & ciuitate Sandomiriēn cū ignominia & strage, militibus q̄ in p̄sidio erant strennue tutantibus repulsi. Plures ecclias, monasteria & munitōes obtinuerūt & incēderūt. Ad Cracouiam aut̄ in vigilia natiuitatis christi applicantes & eā expugnare adorsi, aliquot insignes eorū amiserūt, vlulatuq̄ edito ab ea discesserūt & depopulationē cum spolijs longius extenderūt. Dux Lesko niger de viribus suorū militū diffidens in Hungariā cum Griffina sua cōiuge secessit. Et thartari grassantes ad alpes Pannonias & ad Slesia p̄enerūt. Terris itaq̄ p̄dictis spoliatis, sacerdotib⁹, lactātibus, & semibus trucidatis cū ingenti p̄da hominū ac pecorū abscesserūt, quā apud Vladimiriā Ruslie parcientes, viginti vnū milia de virginibus dūtaxat nondū nuptis cōputauerūt, ex quo multitudo ceteroꝝ viroꝝ & feminarū poterit estimari. Eodē fere tēpore thartari p̄ Cumanos inducti, Hungariam cedib⁹ & spolijs vsq̄ ad Pest vastauerūt, & in ea ab octaua epiphaniæ, vsq̄ ad festū pasce commorati sunt. Item eodē anno thartari impiū Cōstantinopolitanū inuaserūt & plurimis hominibus trucidatis, multa loca desertauerunt. Vnde ex his liquet q̄ thartari nunq̄ sine spolijs viuūt, & q̄ vicinas gentes turbāt & inuadunt, veluti istis annis thartari P̄copenes sepenūero Vala-

Mirabile  
de p̄no

de hunc

## DESARMATIA ASIANA.

chiam Russiam Lithuania & Moskouia affligunt. Thartari vero Nohaienses & Kofanenses Moskouia inuadunt & spolijs atq̄ cedibus implent.

## Tractatus secundus.

¶ Capitulum primū quę gentes q̄ ve natio habitat in Scithia q̄ nūc Thartaria vocat̄.



Vm sunt tricenti & sex anni q̄ thartari ingressi occupauerūt Sarmatiā Asiaticam seu Scithiam, pulsar et forsan quēpiam dubitatio quā nā gentes inhabitauerūt p̄fatā sarmatiā asiaticā, & nūc & p̄scis t̄pibus scithiā appellatam. Ad hoc ex precedētibus facile est scd̄m historias r̄ndere, qm̄ Gothi illas terras tempe aduētus & ingressiōis thartaroꝝ incoluerūt, a vicinis Polowci nūcupati, qd̄ sermone flauorū rutenorū & moskouitarū rapaces & spoliatores sonat, q̄ tūc Gothi quēadmodū nūc thartari, tanq̄ canes venatici vicinas inuadentes natiōes molestabant & spoliabant. Sed altius exordiēdo dicamus q̄ scd̄m Ptolomeū pheludianū in scd̄o quadrupliti, angulus aqlonis septētrionalis vbi nūc resident thartari est de partitiōe trianguli signorū septētrionalū aereorū. Dominat q̄ in eo saturnus cum signo aquarij, q̄ reddit p̄fatum angulū ferocem & horrendū scd̄m incolas eius, sic em̄ inqt̄ idem Ptolomeus. Qui in cōfinibus terrarū Sarmatię & terre Ascardē cōuersant̄ aquario & saturno affimilant̄. Vnde maioris sunt crudelitatis, qualitatesq̄ animarū suarū ferocissime hæc ille. Maligne sigdem est influētie ille falcifer saturnus, & humano generi infestissimus, suis contrarijs qualitib⁹ frigiditatis & siccitatis semp̄ cōtrarius. Ex illo ergo angulo cōsurrexerūt & vsq̄ in hanc diē insurgūt natiōes rigide & crudeles humanū genus pturbantes, scd̄m q̄ Ieremias primo capitulo dixit. Ab aquilone pandet̄ om̄e malū sup̄ om̄es habitatores terre, qd̄ cui placeat̄ ret̄ examinare, manifestissimū & verū (q̄ diuinū oraculū) apparēbit. Ibi em̄ historie & Ptolomeus in loco p̄allegato tradunt



LIBER PRIMVS.

mulieres q̄ amazones dicunt̄ habitasse, illis t̄pibus terror m̄di.  
 Nam fragilitate sexus abiecta, plures terras vexauerūt, Asiamq̄  
 minorē occupauerūt & Ephesum famosam urbē cōstruxerunt.  
 His deletis & exterminatis successerūt alie natiōes, scithe cōmunī  
 nucupate, orbī terrarū vt sepe moleste, tandē supuenerūt Gothi  
 q̄ & gete vocant̄, quorū captiua Gracis & comicis eorū geta &  
 a dacia dauus & dacus, tanq̄ slauī & serui tenti & nūcupati fuerūt.  
 Hi lōgo tēpore possederūt illas terras, ciuitatesq̄ & castra mura  
 uerūt, praeda tñ vt semp vixerūt. Donec ex Iuhra, a sinibus septē  
 trionalis scithie supuenerūt Iuhri, q̄ postea Huguī deinde Hun  
 gari sunt dicti, hi Gothos sui multitudiue p̄sserunt & expulerūt.  
 Ciuitates tñ & quādā castra non obtinuerūt, Gothi pulsi alienas  
 sedes intrauerūt, Primūq̄ Alanos Roxolanos Rutenos & Van  
 dalos eiecerūt, tandē iuxta mare ponti cōmorati, Bulgariā Tra  
 ciam & impium Constātinopolitanū iuaferūt, quos Zeno impa  
 tor phorrescens & suspectos hñs ad Italiam liberandā de mani  
 bus Odoacri Eruli misit, put infra dicit̄. Vandali & Alani va  
 gi, a Constantino magno sedē pecierūt, & p̄ mansiōe Pannonias  
 acceperūt. De his specialit̄ inferius tangeť. Iuhri aut̄ multiplicati  
 p̄ flumina magna transeūtes, vt fert̄ p̄ venatores ceruā sequentes  
 ducti & anati, terras Rufforū intrauerūt & Pannoniā p̄pere ag  
 gressi sunt, Præficiētesq̄ eis Atilam in ducem, fere toti Europe  
 molesti fuerūt. Deiceps Gothi q̄ supremāserant, pace oblata mul  
 tiplicati sunt, & thartaros inuafores imo & exterminatores, put  
 in principio huius operis diximus acceperūt. Hæc summarie de  
 habitatoribus Sarmatie Asiaticæ dicta sunt, in sequētibz autem  
 amplius & particularius dicit̄.

*In his Veniam  
 accipit aut̄ Regni*



¶ Capitulū secundū de Gothis.  
 Gothi de scithia pulsi, partim in thaurica insula,  
 & iuxta eā, iuxtaq̄ mare ponti, cōmorati sunt.  
 partim & cū Ragaso rege eorū plusq̄ ducenta  
 milia Italiam iuaferūt, & cum Roma tremereť,  
 & tantā potentiā expauesceret, Multitudo eorū

DE SARMATIA ASIANA.

in aspero mōtis Fesulani iugo, inedia consumpta est. Captusq̄ &  
 in vincula cōiectus est Ragasus rex, exercitus & o eius tanq̄ pecu  
 des dilijctus trucidatus & venūdatu est. Hi aut̄ q̄ circa thauricā  
 & pontū sederūt, bifariā diuisi sunt. & q̄ cū duce Alarico ad occa  
 sum in Italiā & Galliā, p̄fecti sunt Vissigothi i. occidentales gothi  
 vocati sunt. Qui & cū principe Frigiderno in locis suis ad mare  
 ponti p̄manserūt Ostrogothi hoc est orientales gothi sunt appella  
 ti. Exinde aptum & manifestū est vnde ostrogothi & vissigoti  
 dicti sunt. Patet etiā q̄ gothi sub rege Dacie in gothia degentes,  
 friuole & inepte eis noia ostrogothorum & vissigothorū appro  
 priant, cū nō de ipsis, sed de his quos diximus circa Pontū & Mis  
 siam cōmorantibus, & illis ad Galliās transeūtibz, orientales &  
 occidentales gothi primū & vere dictū sit. Illi aut̄ in Gothia in sep  
 temtrione ad oceanū in terra algidissima, haud in oriente degūt.  
 Maleq̄ & absurde aliena nomia eis vsurpant. De hoc vide paulū  
 diaconū lib. xvi. cap. ij. Oriētales quoq̄ gothi Missiam & Traciā  
 ceterasq̄ cōstātinopolitani imp̄ij, puincias ingressi sunt, quos im  
 pator expauescens & ab impio cōstātinopolitano semouere cu  
 piens, cū Teodorico rege eorū ad liberandā Italiam contra Odo  
 acrū misit. Hi p̄ Seremiū & Pannoniā gradientes, cū p̄pe Aquile  
 giam circa fluuiū Sonciū se suaq̄ iumēta reficerēt & pabularent,  
 Odoacrū cū grandi exercitu venientē & eis oppugnationē infe  
 rentē fuderūt. Qui fugiens Romā puenit, & qa claufas ei portas  
 repit, retrocedēdo ad Rauennā cucurrit, quē Theodoricus obsi  
 dione cinxit, & post trienniū cū eo cōpositiōe facta dolo occidit,  
 totiq̄ Italie dñatus est. Qui autē reges gottorū in Italia Gallia &  
 Hispania fuerunt defacili ex historicis colliges, qm̄ de his non est  
 mihi intētio p̄cipalis scribēdi. Iuhris aut̄ siue Hungaris de Sar  
 matia asiana in Pannoniā abeūtibus reliqe Gottorū aucte & mul  
 tiplicate sunt, quas thartari ab oriente supuenientes in toto dele  
 uerūt, sed & ciuitates castraq̄ demoliti sunt, vt solum in thaurica  
 insula reliquiū repirent. Vex Ianuenses ex Italia Theodosiam seu  
 Cassam urbē famosam in Thaurica insula sub ipsis obtinuerunt



& coloniã fecerūt, tandē thartari de familia Vlanorū de quibus infra diceſ p portã ſeptētrionālē inſulã ingreſſi, totã cū opidis pagis & campis occupauerūt, ducibus de Mankup (q̄ generis & lingue gothorū fuerūt) dūtaxat caſtr̄ Mankup retinētib⁹. Poſtremo Machomet octauus impator thurcorū auus modernī Selambeci impatoris thauricã inſulã cōprehēdit. Caſſam expugnauit, thartaros Pſekopenſes ſeu Vlanos cū toto Cheroneſo omagiales ſibi fecit. Et vltra inſulam ad ſeptētrionē caſtrū Azow in ripa Tanais incaſtellauit & in hūc diem thurci tenēt. Binōs quoq̄ duces & fratres de Mankup vnicoſ gothici generis ac linguagij ſuſpſites (ha ſpē gregis gothorū, p̄ficiãdorū) gladio p̄cuſſit, & caſtr̄ Mankup poſſedit. Sicq̄ gothi penitus, tã circa ſarmatias q̄ in Italia Hiſpania & gallia extincti ſunt, nec eorū genologia p̄mplius  
¶ Capi. terciū de Alanis. Vandalis & Sueuis. (cōparet.



Lani ſuere gentes in alania regiōe ſarmatie europiane, flumini Tanai cōiugue & cōtermine. Et eſt regiō plana ſine mōtib⁹, paucaſ ſimofitates & colles habens, caret colonis & habitatoribus, qm̄ ab inuaſoribus eiecti & diſpſi, in alienis puincijs cōſumpti & extincti ſunt. Stant campi Alanie late p̄fuſi, tam alanis q̄ aduenis poſſeſſorib⁹ orbatī ac deſerti. dūtaxat inter dū Kazaci eam p̄tranſeūt, quēretes vt moris eorū eſt quē deurent. Kazak thartaricū nomē eſt, Kozak ꝑo. Rutenicū. valens in lingua latina ſeruilem ſtipēdarium, graſſatorē ſeu reyteronem, ſpolijs eīm viuūt, nulli ſubiecti gregatim latiffimos & vacuos campos tres ſex decem viginti ſexaginta & c. nūero p̄currētes. Creſcit in illa terra calamus aromaticus vberriſſime (tatarſkye zelee) a Polonis noīe a thartaris mutato nucupatus. qm̄ nō longe a thartarorū regiōe creſcit & multiplicat. Aſt Vandalī ſunt & fuerūt populi germanie vt ſuis traditiōibus celebrāt Plinius. Suetonius Tranquillus, & Cornelius Tacitus. ſecus flumē Vandalū, a regina eorū in libamē & ſacrificiū dñs ſuis p̄ victoria ex inimicis adepta, ſponte in ipſo ſubmerſa appellatū. Hoc flumē

Iſtula & Viſla vocat. Vt autē de vandalis cōpletior hiſtoria reſſerāt, accipiendū eſt q̄ Slauī ex Iauan filio Iaphet p̄ Heliam p̄creati ſunt. Noe ſigdem genuit Sem Cham & Iaphet. Iaphet ꝑo Iauan quartogenitū & fratres eius. Iauan iuxta mare Ionū & Egeū græcos edidit & multiplicauit, ſimul & Heladicōs ſeu Eolios, ſlauoſq̄ p̄ filiū ſuū Heliam p̄pagauit, a Iauan eīm Ionium mare dictū eſt. Hebrei quoq̄ Ionios & græcos lingua eorū Iauan vocitant. Hæc eſt ſententia Iosephi de filijs Noe. Slauī itaq̄ mox poſt græcos ad occidentē terras poſſederūt, Seruiã, Raſciam, Dalmatiã, Miſiam Bulgariã, Boſnã, Croaciã, Pannoniã & Slauoniã. Fuerūt autē principes Lech & Czech bini fratres, Iauan nepotes, de ſemore Helie deſcendētes. Croaciam ac Slauoniã p̄ Krupam flumē rapidū & velocē diſtermiatas, forte cū cognatiōe & familijs eorū inhabitantes, regiã locūq̄ principalē ſue reſidentie in Pſari caſtro ac vilagio eius nominis tenētes, villa vſq̄ in hodiernū diē cū ſuo noīe Pſari, p̄manet ad fluenta Krupæ, plures iubaiones & colonos, noſtro euo etiã linguagij ſlauonici habēs. Caſtrū ꝑo demolitū, ſolas ruinas & fundamēta arcis demōſtrat. Cum autē ex multiplicatiōe hominū & genelogiarū Dalmatia Croacia & Slauonia eas nō cōprehendentū ſepenūero iurgia & cedes inter fratres, principes & cognatos pullulabāt. Quap̄pter p̄ſati duces Lech & Czech vitādo peſſima facinora, patricidia & mortes hoīm anio cōcordi & cōſilio ſalubri, collectis rebus & gētibus eorū, p̄ familias & coloniã cū tota ſupelleſtili quātulacūq̄ tūc habebat, relictis ſedib⁹ natiuis, ad occidentales diuerterūt regiōes exploratū ire & p̄contari nouas ſedes. Sciebant nãq̄ oriētales meridionaleſq̄ regiōes colonis & habitatorib⁹ occupatas atq̄ reſſertas, & iccirco fruſtra eas aggrediēdas & quēredas. Proſecti itaq̄ puenere in Morauia & Bohemiã, & luſtrata vniuerſa illa regiōe, vaſta q̄dem & nōdū culta. Perſpecta & aura eius ſalubri & gleba fertili, ſixerūt tentoria in mōte q̄ Rziꝑ dicūt. cepitq̄ Czech frater minor, loci amenitate delectat⁹, a maiorī natu germano ſuo Lech plurimis inſtacijs peteret terras Morauie & Bohemie in hereditatē ſuam, poſterūq̄



suorum perpetuas & populandas. Lech autem ad obeundam & nutriendam benivolentiam fraternam, descendit votis petitionibusque Cech, & valedicens processit cum suis versus orientem & septentrionem. Deueniensque in terras incultas, a nemine unquam habitatas Slesie & maioris Polonie, suos suaque omnia exposuit & firmavit. Multiplicatione Lechiteque & poloni in his locis maioris Polonie & Slesie, creverunt deo volente in maximo numero, & impleverunt Vandaliam in Polonia iuxta flumen Vandalum que nunc Vissa nominatur. Impleverunt Pomeraniam Cassubiam & totam regionem secus mare Germanicum ubi nunc est Marchia Lubek & Rostok usque ad Vestphaliam. Sortiti sunt varias nominationes secundum varietatem locorum que inhabitantur, & hi qui penes fluvium Suevum, nunc in theutonico Spre seu Sprewa dicitur, commorati sunt, Sweui nuncupati. & alij iuxta eos Burgundi a calis & aceruis quos lingua sua Polonica (brogy) vocant, appellati sunt. Sicque de reliquis (Dreuyanye & Trauyane) a copialignorum & graminum nomina preceperunt. Tempore autem imperatoris Augusti, ut refert Bergomensis in supplemento Burgundorum octuaginta milia ex septentrione venientes ripas Reni insederunt, quos Drusus & Tiberius nepotes Octaviani, ut refert Paulus Orosius, expulerunt & repedare in conatas sedes compulerunt. Tandem Drusus Renum & Albim fluviis transeundo pugnavit (albis fluvius est per Bohemiam & Misnam usque in mare germanicum decurrens labya in bohemico nuncupatus) & in Suevos & Burgundos incidit, quibus cum eruentissima pugna egit cum victoria, sed victor Drusus in eodem prelio proferocissimam Suevorum gentem necatus occubuit, & in Maguntiam relatus, sepultus quivit. Exinde cesar Octavianus ut miseretur sub mitiori celo suevos ut inquit Suetonius tranquillus traduxit in Galliam atque in proximis Reno agris collocavit, ubi urbs augusta in honorem imperatoris Augusti structa est, que translata in hanc diem Suevia prioris patrie & Vindelici a linguagio Vindelicorum atque Slavorum nominatur. Ipsaque urbs augusta, vindelicorum augusta dicitur. Hec refert prefatus Suetonius tranquillus & Martinus in sua Martiniana parte secunda sub descriptione cesaris Augusti, tametsi Suevi de provincia eorum

cis mare Germanicum sita e ducti fuerunt, alij tamen Poloni Vindelici & Slavi subintraverunt & illam regionem repleverunt. Vnde tempore Valentiniani imperatoris ut dicit Orosius & Bergomensis in supplemento. Burgundi iterum ex septentrione de terra Vindelicorum surgentes ad Rodanum fluvium pertransierunt, & quia pacifice illas terras coluerunt a vicinis eorum intacti Burgundiam ex suo nomine vocatam constituerunt. Sed Vindelicos circa Lubek, Rostok, Mekelsbug & fluvium Suevum, imperatores Henrici, tanquam gentiles Christum colere nolentes expugnaverunt. Sicque ad extremum Henricus tertius devictis predictis gentibus: theutonicos in eorum loca induxit & locavit. Refert quoque historia eiusdem Henrici tertij, quod quatuor reges Vindelicorum capti diebus festis & diebus coronationis sue, leberes & caldaria in ignominiam eorum ad cognationem eius ferebant. Verum tamen verum usque in hodiernam diem durant vindelici seu slavi in illis locis circa Lubek Rostok Misnam & Marchiam non in urbibus sed in pagis & villagijs, precipue hi que Sarbi & Vinde vocantur. Permanet & nomina polonorum atque Vindelicorum prisca in nominatone locorum castrorum & civitatum, Nam Lubek Rostok Mekelsburg &c. nomina sunt Polonica.

¶ Capitulum quartum. Continuatio de Vandalis

Alanis & Suevis.



Expulsi Alani e suis sedibus ad Vandalos declinaverunt, & simul Pannoniam intraverunt, ipsamque quasi sexaginta annis inhabitaverunt, postea Rempu, Romanorum invadentes Gallias afflixerunt. Et exinde ut refertur historici ad Vandaliam seu Poloniam redierunt, & usque ad tempora Stiliconis commorati sunt. Intuleruntque (ut ex quibusdam signis coniectio) imensam multitudinem argenteorum cum figura & effigie Adriani imperatoris, puti titulus & superscriptio ostendit, quam monetam in hanc diem est repere apud Polonos secus decursus aquarum & illuvia pluviarum & in campis in cultura agrorum, vocantque eam ruricole denarios sancti Ioannis baptiste, propter expressam imaginem capitis & colli ad similitudinem capitis sancti Ioannis in disco. Tempore autem Honorij imperatoris Stilicon comes Romanus.



## LIBER PRIMVS

eupiens filio suo Eucherio apicē & culmē imperij congrere Vandalos, Sueuos Alanos & Squados concitauit ad arma & ad perturbandū dominiū Romanorū. Qui in Gallijs debachātes diuina & humana pessundarūt atq; destruxerūt. Deinde Gothis cedentes Hispanias penetrauerūt & nūchas nūc illas terribili mēte affixerunt. Deinceps ad Affricā occupandū, p Bonifaciū principē Ro. euocati transierūt, & illam ferro & igni vastātes congstruerūt. Primo itaq; anno Graciani puta anno dñi tricentesimo octuagesimo primo & deinceps, sup Vandalos de regno Polonie exeuntes regnauit Modigifilus annis triginta. Post hūc filius eius Gūdericus in Hispanijs annis sedecim, hic capta Hispali, cū manus in eccliam ipsius ciuitatis extēdisset a demone correptus interiit, cui Gensericus frat' successit vt reffert Paulus diacon' ab hispanijs ad Affricam transiens, cū tam pene affricam, ferro flamma rapinis crudelissime deuastauit, fidē catholicam impietate arriana infectus subuertit, episcopos exulauit. Sub hoc turbine, teste eodē paulo diacono & Possidonio btūs Augustinus epūs Hipponē, ne sue ciuitatis ruinā cereret expletis annis vite sue septuaginta sex migravit ad christū. Deinde Gensericus Cartaginē inuadit atq; capit cū validissimo exercitu ex Affrica aduectus Romā spoliat, multa milia captiuorū cū regina Eudoxia & duabus filiabus in Cartaginē duxit, quā Transamūdo filio suo i matrimoniū copulauit. Campaniā & Apuliā flammis cōsumpsit. Capnā & Nolam pari ruina strauit. Inter has pcellas vir pijsimus Paulinus Nolane vrbis epūs, pro cuiusdam vidue filio sese in seruitutē tradidit, regnauit Gensericus annis q̄dragita octo, eo mortuo successit Honoricus filius eius, q̄ effugatis amplius q̄ cccxxxiiij, catholicis epīs, & ecclesijs eorū clausis, plebē varijs supplicijs affecit, & q̄dem inumeris manus & linguas abscidit. Illis tñ expeditissime loquētibus: vt reffert btūs Gregorius in iij. libro Dialogorū & Paulus diaconus in gestis Ro. Tandē iudicio dei percussus, scatenens x̄ mibus, miserabiliter expirauit. Post hūc Guntamūdos nouem annis regnauit. Post quē Trasamūdos q̄ ccxx. epōs in Sarduna exilio relegauit.

## DESARMATIA ASIANA.

Deinde anno dñi q̄ngētesimo vigesimo regnauit Hildericus filius eius ex Eudoxia filia Valentiniani impatoris a Genserico captiuata genitus. hunc pater Trasamūdos ad mortē veniens: sacramenti nodis astinxit, ne vnq; in regno suo catholicis consuleret. Qui mox patre mortuo anteq̄ regnū suscipet: omnes catholicos ab exilijs iussit reuocare, & epīs ecclias reformare. regnauit annis octo. Hunc Gilimer pimens: annis q̄ncq; post eū regnauit, qui tante crudelitatis fuit vt nec parētibus parceret Tandē Bellissarius patricius a Iustiniano impatore missus est ad affricā. q̄ magnas copias Vandalorū fudit, regēq; eorū Gilimerū viuum capiens catena argētea vincitū Iustiniano Constantinopolim misit. Sic vandalorū regnū in affrica destructū est. Habes ex predictis q̄ Vandalī Sueui & Burgundi fuerūt de regno Polonie, a locis Polonie que inhabitant appellatōne & noia sortiti. linguā & sermonē Polonicum pfitentes & loq̄ntes. Habes scd'o q̄ p̄fati populi Vandalī Sueui & Burgūdi. germani & nō sarmate neq; scithe fuerūt. Ideo Sigilbert' Vincētius in speculo historiali & ceteri antiquores incōcinnē & iniuste scithas fuisse scripserūt. Collige terciō q̄ predictę gentes nō de Scandia insula sed de Polonia oriūdi, partem Europe occidentalē & Affricam perturbauerūt. Vnde nō recte antiquores dixerūt eos scithas ex scandiuania insula. cū scithia pprie sit post Tanaim in Asia ad orientē. Scandia ꝑo siue scandiuania fuit & est ad occasum solis post mare germanicū in septemtriōe. Dacie coherens: quā rex Dacie possidet. multis milibus passuū a scithia distans. Valde ergo indistincte ac impotent: & iam dicte gētes, alani q̄ gothi & hugui ab inexptis de scandia dicunt exisse, cū in ea nūq; fuerūt, nec eam penetrauerūt aut cōtigerūt. Collige quarto q̄ Poloni Bohemi Sueui & omnia genera flauorū, post diluuiū in hanc etatē in suis sedibus & cōnatis regnis pmanēt & nō aliū de supuenerūt. Nec est verū q̄ falsus est Blondus (salua veniant histori in alijs doctissime scribētes, & modernorū sequiūq; eorū) q̄ flauia Tanai & Bosphoro ascēderūt in Illicū Dalmaciā & Croaciā, Lech quoq; & Cech p̄cipes Polonorū & Bohemorū.



## LIBER PRIMVS.

ad occidentē diuerterūt, & terras Vandalorū post egressum ip̄  
 sorū in Gallias intrauerūt. Cū slauī in ipsorū puīncijs & principes  
 Lech & Cech in Polonia & Bohemia a diluuiō in nostram etatē  
 p̄māserūt. p̄manēt & deo fauēte p̄manebūt. Verū t̄nuerūt Ruteni  
 cū suis p̄cipibus ascēderūt eo tpe & alijs de Ruffia & Bosphoro  
 in Iliricū & Croaciā & spolia refferēbant pinguiā. nec illic p̄man  
 serūt. Etiam exeunt de Vandalia seu Polonia armigeri sexaginta  
 milia, nōnūq̄ centū milia ad oppugnandū hostes, nec p̄ hoc deser  
 tatur regnū Polonorū. Cū ciues, mercatores, & coloni agrorū in  
 opidis & villagijs intacti p̄manēt, absq̄ desolatiōe, sic q̄ non sint  
 loca ingrediēdi & occupandi exteris, sicut fuit & tpe Honorij ce  
 saris qm̄ Vandali pugnatores dūtaxat exiuerāt in Gallias. Et ad  
 huc inquit historici, q̄ regressi Vandali (q̄ primū gallias afflige  
 bant) sedes eorū in Vandalia inhabitauerūt, ergo alij ipsas nō oc  
 cupauerunt. Collige q̄nto q̄ linguagiū Slauorū amplissimum est,  
 & diffusum, plurimas terras & prouincias possidens, veluti sunt  
 Seruij, Misij, Rasci seu Bulgari, & Bosneī, thurco hac tēpestate  
 subiugati, Veluti sunt Dalmate, Croate, Pannonij, Slauī, Carni,  
 Bohemi, Morauī, Slesite, Poloni maiores & minores, Mazouite,  
 Pomerani, Cassubite, Sarbi, Ruteni, Moskouite, Hi omēs Slauī  
 & Vindelici sunt p̄ ampla regna inhabitātes, Sed & Lithuani iam  
 slauonifant, Nugardi quoq̄ Pleskouien, Smolnenses & Ohulici,  
 vide cronicas eorū & cosmographias, Collige sexto, q̄ cis mare  
 Germanicū, Poloni, Sueui & Burgūdi, cōsumpti & exterminati  
 sunt p̄ Henricos impatores, dūtaxat Sarbis & Vindis seu vindex  
 licis adhuc manētibus, vt exprāssum est supra.



## ¶ Capitulum quintum de luhris.

Vhri de luhra terra Scithie septētrionalissima &  
 frigidissima, iuxta oceanū septētrionis, a Mosko  
 uia ciuitate Moskorū ad orientē & septētrionem  
 q̄ngentis miliarib⁹ magnis Germanicis distante,  
 ascenderūt & venerūt p̄ terram planam ad meri  
 diem in regione gothorū in scithia, vbi nūc thartari Czahadaien

## DE SARMATIA ASIANA.

seu Zauolhēses degūt. Prefferūtq̄ sui multitudine & eiecerunt  
 gothos de gothia in sarmatiā. Cūq̄ coaluissent & pene in infinitū  
 multiplicati fuissent. Audiētes a venatoribus (q̄ ceruā sequētes  
 trāsierant flumina Volhe & Tanais) q̄ esset terra Sarmatarū Eu  
 rope fertilior & aure micioris, coaceruatim p̄fata flumia transna  
 tantes, sarmatas & rutenos cōflixerūt, gothosq̄ insequētes, cū eis  
 in Misia & Tracia bellarūt, & eos superūt. Intransesq̄ Pannoniā  
 solo, vino, & regiōis vbertate delectari, mansionē in ea fixerunt.  
 Maternū & Detricū capitaneos Romanorū cū eorū gentibus ag  
 gressi cōflixerūt, & Materno occiso, Detricum in fugā verterūt.  
 Preterea regē ellegerūt & supra se cōstituerūt virū vafrū animo  
 sum & strennuū Attilam nūcupatū, quem hungari suo idiōmate  
 (ethele) vocant. Is aduocatis & recensitis multis regibus & gen  
 tibus, Gallias ingressus: eas tirannicē & crudelicē vastauit. Et cū ad  
 campos Cathalaunicos lōge lateq̄ patētes deuenisset. Ethius Pa  
 tricius cū Romanorū cohortibus, cū Theodorico rege Gothorū,  
 multisq̄ alijs gentib⁹ aduersus eū accelerabat. Quo comp̄to At  
 tila aruspices de victoriā cōsuluīt, q̄ inspectis extis, supatū iri in  
 feriorēq̄ ip̄m in illo bello fore dixerūt, adiciētes q̄ maior de in  
 imicis occideret, putabatq̄ attila q̄ Ethius suprem⁹ dux partis ad  
 uerse caderet, aliquō de morte ip̄ius gaudēs (terribilis em̄ visa ē  
 ei potencia Ethij) acies ordinauit & instruxit: cautelosēq̄ ad vesp  
 um, nō in meridie, tubas canere iussit & cōgredi. Vbi nūerosissi  
 mus populus celsus est, & Theodoricus rex gothorū nō Ethius,  
 quod Attila optabat: cecidit & occubuit. Attila videns se victū,  
 se & suos inter currus in mediū castrorū recepit. Nox em̄ aderat,  
 p̄cepitq̄ e sellis eq̄tum in strugē congestis locū accēdere, vt si  
 impeteret: p̄cipitaret sese in ignē & arderet, potius q̄ in manus  
 hostiū deueniret. Altera autē die Thorismūdo filius Theodorici  
 regis Gothorū, vltum iri cupiens necē genitoris, contra Attilam  
 acies instruebat, Ethius v̄o suspectam habēs potēciam gothorū  
 tanq̄ & huguorū: p̄suasit Thorismūdo vt obmissa pugna ad possi  
 dendū soliū paternū p̄peraret, ne frater eius regnū p̄occuparet.



## LIBER PRIMVS.

quo p̄motus discessit. Ethiusq; & om̄is exercitus ipsius solutus recessit. Tunc Attila exhilaratus, spes iniquas vlcionis coquebat, & e loco secedens urbem Remensem obsedit & expugnauit, sanctumq; Nicasium eiusdem urbis p̄sule cū sorore eius Eutropia, & om̄ibus ciuibus trucidauit. Ad Treas autē cū accessisset, occurrit ei p̄otifex sc̄tus Lupus & p̄contado dixit. Tu qs es, cui ille Attila sum inqt flagellū ire dei. & Lupus arrepto freno equi eius introduxit eū cū suo exercitu in ciuitate dicens, Bene veneris flagellū ire dei. Ille autē cū suis cecitate pcussus, vt aiunt p̄transiit urbē in partē alterā pacificus. Mulier autē paup̄ima habens decē filias timore pculsa de suburbio fugebat, filiā postremo editam & in bimatu natam, in sindone ad collū ligata gestabat, duasq; minores puellulas in iumēto qd̄ ante se pellebat portabat, relique filie circū circa matrē gradiebant & ambulabant. Hanc cū bellatores Attila cōsecuti sunt, filie eius territe ad matrē cōcurrerūt, mater autē stupida & sui incōpos, viso fluuio p̄perant currebat: volens se precipitare & in fluuio submergere, sed milites eā insecuti, in ripa fluuij rapuerūt & cū filiabus ad Attilam p̄dixerūt, quę supplex ad terram p̄cidens gr̄am p̄cebat. Cui Attila misertus datis plurib; nūmis & vestibus: liberā cū ple sua dimisit, sed & alij q̄ cum ea adducti fuerūt, p̄pter ipsam peccit. Deinceps Attila in Germaniā descēdit, castraq; opida & villas eius vastabat, donec audiret q̄ Ethius & Gothi denuo nouū militē cōtra eū pararent, quo p̄motus ad Pannoniā abscessit, & renouato exercitu, vir vltimus in Italiā p̄ Sciriā & Coritaniā, p̄perabat. Ab exploratoribus autē certior redditus q̄ Ethius & innūere gentes in radicibus alpiū opirent eū, declinauit & diuertit ad Dalmatiā & Histriam, cuersisq; notabilibus urbib; iuxta mare Adriaticū: ad Aquilegiā venit & p̄ triennū obsedit. Et cū victualia obessorib; etiā in lōginquo defecissent: militesq; p̄ inedia cōtra eū murmuraret. Cepit itē obegtare urbē p̄spiciens qua parte impeteret eam & dirumpet, viditq; auem q̄ ciconia vocat, pullū suū e sum̄itate ar̄cis rostro in p̄pinquū arundinetū portare, sic cōsequentē & aliū,

## DESARMATIA ASIANA.

Et exclamans dixit auem p̄sciam futurorū, nosse urbē p̄ditū iri, ideo fugere, & inualescens cōtra ciuitatē cepit eā, & more tyrannico: omnes quos in ea reperit in ore gladij trucidauit. Eo tpe urbs magnifica & p̄potens Venetiā, ob metū Attilae extructa est. Progrediens autē ad Lombardiā Attila crudeliter afflixit & vastauit eam. Cūq; ad Rauennam venisset, aduolauit Leo papa obnixē & humiliter supplicans, vt a vastatiōe urbis Rome & totius Italie supfederet & cessaret, qd̄ & fecit. Et dū pugnatōres eius admirantes adinuicē replicarent, q̄ Attila neminē timeret, nisi bina aīalia, Iupit̄ & Leonē, de p̄otificibus p̄pter quos genti eorū peccit p̄bolā sumentes. Rndit Attila. Maturū virū clericali habitu indutū, iuxta Leonē cū gladio bifacuto stetit & vibrare gladio mortē ei comissasse, nisi pacē redderet, p̄itorē exaudiēdo. Abscessit itaq; & in Pannoniā redijt. Celebransq; nuptias cū vna pulcherrima virgine, multū vini hausit & in nocte inter cubandū apoplexiā suffocatus, centum & viginti quatuor annis etatis expletis interijt, & sanguis p̄ nares & os ipsius fluxit. Illa nocte Marcianus impator in Constantinopoli p̄ somniū vidit Attilae arcū fractū, arcubus em̄ gens Iuh̄rorum potissime utebat. Defuncto autē Attila insurrexerūt inter hungaros dissensioēs digladiatiōes & strages, ita vt plures eorū occisi p̄irent, reliquos cū Chaba filio Attilae rex Gepidarum & alij olim Attilae subiecti de Pannoniā expulerūt, q̄ in Gothiā p̄ paludes Meotidas transierūt, tria v̄o milia ex eis inter eundū de Pannoniā segregarūt se ab eis & in Transsilvania manserūt, & ne a vicinis impeterent, Siculos in vulgari eorū (Czacke) se noīauerūt. Qui autē trans Meotidas & mare Euxinū penetrauerūt, sepe nūero reminiscētes fertilitatis abūdantię panis & vini ipsius Pannoniē: suis posteris differebāt & narrabant, vtq; in Pannoniam redirent hortabant. Factūq; est vt post mortē Attilae anno tricentesimo primo, recēditis pugnatōrib; ducentis & sedecim milibus, viā patrū eorū ingressi, iuxta paludes Meotidis p̄ Sarmatiam in Pannoniam p̄uenerūt, tempibus Cōstantini impatoris q̄nti & Zacharie papē videlicet anno dñi septingentesimo quādragesimo quarto, Primūq;



## LIBER PRIMVS.

in laziges ascenderūt, & illic septē capitaneos elegerūt, vnicuiq; eorū ppter insultū inimicorū triginta milia pugnatorū cōsignantes, & vt melius ab hostibus tuerent, septē castra, cuiq; capitaneo vnū assignādo, rude & grosse de terra fecerūt & erexerūt, a quibus septē castris in hanc diē terra septēcastrēnsis dicūt. Præterea miserunt exploratūre Pannoniā: quēdam e suis militibus Kulsid appellatū. Is offēso & repto rege Pannoniæ Swyxtoplug nomie (Slauus hic erat, nam & tota Pannonia terra slauorū fuit, licet Romani eis capitaneos & armigeros extraneos præficiebant) ipsum noie iuhrorū aduenarū præsalutando, equū albū cū sella & freno deauratis obtulit, & parum terre aque & herbe ab eo postulauit, quæ rex Swyxtoplug cōcessit, estimabat em̄ agricolas fore & tanq̄ hospites aliq̄cpiam terre p cultura exposcere, ideo subridēs ait, Habeant quantū volūt, Kulsid ergo lagenā terre, alterā aque Danubij, terciā graminis reportauit: & que egit suis exposuit, Iuhri cognoscētes Pannoniā terrā feracē & optimā esse, noie primi præfecti Arpad nūcupati, Swyxtoplug inuimauerunt, vt pamplius in terra eorū: p equo albo sella & freno deauratis em̄ta nō maneret, Is sero intelligens bellū ei imminere exercitū coadunabat, Iuhri autē festine accelerātes ad regē, ppe Danubiū uenerūt, & facta pugna Pannonios cū rege eorū, pfligauerūt, Rex quoq; Swyxtoplug a facie eorū fugiens in Danubiū incidit & aquis uehemētibus absorbtus periit. At Iuhri slauos incolas Pannoniæ trucidauerunt, terramq; eorū in hanc horā possederūt Slauis vndiq; in finibus Pannoniæ remanētibus & habitātibus, Accipe primo q; Iuhri a Iuhra regiōe scithiæ de q̄ oriūdi exiuerūt, vocati sunt, & vsq; in nostra tpa a Bohemis Polonis & Slauis hugri appellant, ab alijs autē hungui tendē & hungari dicti sunt, Accipe sc̄do q; idē linguagū & loquēla, p̄nūciatioq; acuta, sunt Iuhrorū in hungaria & illorū q; in Scithia in Iuhra degūt, Verū hūgari in Pannonia christicole sunt & policiores abūdantioresq; in omnibus, Iuhri autē in Scithia vsq; huc, idolatre sunt & agrestes, Accipe terciō q; Iuhra septētrionālissima est absq; altissimis & inaccessibilibus montibus, nec tantis

## DE SARMATIA ASIANA.

vt sunt alpes iuxta Italiā, neq; sicut mōtes sarmatici, Non recte ergo qdam historici tradiderūt dicentes huguos exisse de puincia eorū de mōtibus maximis & inaccessibleibus, Enim v̄o sunt mōtes in Iuhra cū densis siluis, patentes & bene pmeabiles, quātitatē medie & altitudinis: petrosi & saxosi, quales sunt p totū septētrionē in fine terre iuxta oceanū septētrionis & scias q; ex oceano septētrionis, qdam pisces, idiōmate Moskouitarū morss nūcupati in summitatē montis mari adiacētis scandūt, & dentē fricando se in ascendēdo appendūt, de culmicq; mōtis deorsum in partē alterā plabunt & cadūt, quos Iuhri & ceteri incole septētrionis capiūt, dentesq; eorū q; pōderosissime sunt grauitatis in Moskouia mittunt & post ad thurcos & thartaros, De qbus manubria & tenacula ensium framearū & cultellorū faciūt, vt impetuosiores icūs grauitate adiuuante impellant, Accipe quarto q; montes Riphei & Hipborei nō sunt in rerū natura, nō in Scithia, nō in Moskouia, nec vsq; locorū, & cū fere omēs cosmographi asserant, Tanaim, Edel seu volham, Dzwinā, & magnos fluuios ex prædictis montibus effluere, conficta conficte, & potius fabulosa in expti scripserunt, Fluit Tanais Volha & maxia flumina ex Moskouia, de terra plana scenosa & nemorosa, nullis mōtib; obsita, put de moskouia cū puentā fuerit dicā si deus annuerit, Reuerēdissime domie præsul hic est baratrū, pfundissimū, ppter clarissimos scriptores, montes ripheos & hipboreos ponētes, A quorū cōtradictiōe tua amplissima dignitas me tueat & defendat, p omnibus argutis ratiōibus, exp̄ientiā rerū opponēdo, vt q; nō credit, videat & exp̄iat q; ita est quēadmodū dixi, Accipe quinto q; Iuhri in Iuhra scithiæ nō colunt agros, nō seminant, nō hnt panē vinū aut ceruissiam, degunt miserime in siluis & foueis subterratis, piscibus uescendo & carnibus ferarū, quarū copiā hnt, & aquā bibunt, pellibus induunt ex diuersis animalibus in vnū cōsuendo, pellē lupi cerui vulpis marduris &c, Misera ergo regio est sub polo artico vt dixit Hipocras in lib. de regiōib; aere & aqua, Subiecti sunt duci Moskouie, & pendunt p tributo pelles sabellorū scismorū & similitū, qm̄



LIBER PRIMVS.

alijs donatiuis carent. Accipe sexto q̄ aliqui famosi cosmographi & historici in illo angulo ad mare septentrionis tempatissimas regiones confinxerūt in qbus ppter tempiem & auram placidissimam beate & diutissime viuant, donec tedio affecti de mōtibus sese in oceanū precipitent. Hoc totum fabulosum est, qualis etem b̄tudo sit; nō habere panē merū & cetera delectabilia, q̄lis temperies est, cōtinuū frigus qd̄ illic est pati, in solstitio hiemali ppetuam & continuā noctem sentire. In solstitio v̄o estiuo pmanētes & parū tepentes soles videre, sed hæc obmitto. Accipe septimo, q̄ in Iuhra & locis septentrionis, nō effodit aurū, argentū, nec alie minere. Næc corrūdet fabule q̄ illic essent griffi & magne aues, phibētes fodere & efferre aurū. Vnde scdm̄ hoc dico (cōtrariū auctorib⁹ antiqs) q̄ griffi nō sunt in rei veritate in illa parte septemtrionis, nec in alijs partibus orbis. Afferit aut̄ ad nos auis quedam rapina viuens quātitatis aquile, sed alis & cauda plixiorib⁹ q̄ agla in similitudinē accipitris & vocant eā moskouite (krzecoth) nostri v̄o hoies vocant ipsam (byalozor) quasi albicans splendor q̄a subalba est scdm̄ ventrē. Hanc omēs rapaces aues accipitres, falcones & cetera rapto viuentes intantū metuunt, q̄ inspecta ea tremūt cadūt & extingunt. Accipe octauo q̄ in septentrione post Gothiā Sueciā Filandiā Iuhram, & post mare Caspium non sunt monstrosi hoies scilicet monoculi, bicipites, canina capita habentes &c. sunt nobis similes rare, sparsim, & abinuiçē distātes, pauci nūero habitātes, colore vt frequēter liuidi, ppter frigus liuiditatem corporibus eorū imprimens. Hæc vera sunt, & qui scripsit verū scripsit, & scimus q̄a verū est testimoniū eius.

**Tractatus tercius; de successu thartarorum p̄ familias ppagatiōe.**

¶ Capitulū primū de Thurcis

**I**N precedentī tractatu disgressiuo diximus de qbusdā naciōibus ante aduentū thartarorū, Sarmatiā Asianam seu scithiā p̄ tpa & tpa inhabitātib⁹ s. de Amazonibus, de Scithis de Gothis & Iuhris seu huguis, Cōsequētē dicemus

DESARMATIA ASIANA.

de validis gentib⁹ ex thartaris Czahadaieñ originaliter diffeminatis, quales sunt thurci, viani seu thartari Prekopenses, & thartari Kofanenses, itē thartari Nohaiēñ, & primo de thurcis pauca dicamus. Post aduentū thartarorū ex oriente, in terram gothorū quā ipsi Czahadaieñ vocant, anno quasi nonagesimo. Quidā miles magni Cham noie Otumanus fortis humilis & fortuna tūc obscurus, viribus tñ corporis robustus & audax, ppter certas vt ei videbat̄ iniurias: e thartaris in quadraginta equis secedens, cepit occulte in Capadocia mōtes & aditus oportunos occupare, & ex oportunitate loci & tps̄i p̄cedas agere, ad quē plurimī grassatores, vt sit in huiusce genere hoim̄ cōfluxerūt & coaluerūt vehementē, ita vt qd̄ prius occultis insidijs egit: palam & pari marte tūc cepit opida ciuitates & gentes inuadere & occupare. Et ga nō repit resistentes, ipse celer, manu audax & dexteritate fortunatus, p̄ terrores cominatiōes & p̄ aliquarū ciuitatū direptiōes, occupauit & possedit Capadociā, Pontū, Bithiniā, asiam minorē, Pamphiliam & Ciliciam. Itaq̄ ex ipso familia Othumanorū siue thurcorū originē duxit, q̄a ab aglone pandet omē malū sup̄ vnīuersam terrā. Q̄ aut̄ Thurci ppago & soboles sit thartarorū, idemitas morū, loquēle & pugnandi demōstrat. Nam habitū modūq̄ eq̄tandi & curte in sedēdi, sagittis quoq̄ & arcubus pugnandi eundē habuerunt & nūc vt plures hñt cū thartaris. Sermonē etiā & linguagiū thartarorū cōnatū hñt, non differt loquēla thartarus & thurcus, nisi modicē velut exemplariē diceret̄ sicut Italus & Hispanus vel Polonus & Bohemus. Otumano ex hūanis rapto, filius eius Archanes scdm̄ us rex thurcorū successit, audacia & ambitione patri haud absimilis, sed disciplina rei familiaris longe pitior, quo factū est vt dominū & impium a patre ceptū: suapte industria auxerit & cōseruauit. Deinde tercius rex subsecutus est filius Archanis noie Ammurates, hic græcis dissenciētibus, & impatore Trape suntino & Constantino de impio certātibus, in adiutoriū p̄ trapasuntinū impatorē p̄cio euocatus, & in Traciā p̄ hellepontū traiectus, vaser & astutus euentū belli progauit atq̄ p̄traxit. Donec



## LIBER PRIMVS.

græcis viribus & diuicijs fractis & eneruatis, occasione habita in eos arma vertit & Traciã occupauit. Eo defuncto Pesaites q̄rtus rex filius surrexit, q̄ rex maximarū cupidus Macedoniã Tessaliã Phocidẽ Boetiã Atticã sui iuris effecit. Bulgarosq; & Illiricos assidujs excursiõib; debilitauit & suburbia egregie vr̄bis Cõstantinopolitane spoliãuit, & ciuitatẽ obsidiõẽ atq; fame intantũ excruciauit vt impator Cõstantinopolitanus ad Italiã & Galliam auxiliã mēdicaturus p̄fectus sit. Sed deo disponẽte, Temir Kutlu magnus Cham thartarorũ, quẽ historici Temerlanem dixerũt, affligendo & tanq; fulgur asiam p̄transeũdo, incidit in Pesaitẽ preparatũ & occurrentẽ ei, quem p̄ligauit, & captiuatũ catenis aureis alligauit & abduxit, breuicq; dimisit, q̄ paulopost obiit. Post hunc q̄rtus rex Alpinus appellatus regnauit, aduersus istũ Sigismundus Hũgarie & Bohemie rex ac Romanorũ impator, copiosum duxit exercitũ. Collatisq; signis tumultuose susus castra reliq; & paruo nauigio vix p̄ Danubiũ: turpẽ sibi inuenit salutẽ. Amplius sextus in ordine rex thurcorũ Machumetes tributa grauiã impo-  
Ad rami
suit, excursiõibusq; fines sui impij dilatauit. Præterea sublato Machumete morte filius ei? Ammurates sc̄dus regnauit, hic Tessalonicam vr̄bẽ illustrẽ euerit. Ciprũ & Etholiã subegit, tribalos Illiricos & hũgaros vastauit. Vladislaum Polonie & Hungarie regem in primis felicite pugnante, vltimo cõgressu ad lacũ Varnensem Ioanne Hunyad cũ hungaris e prelio secedẽtib; supauit & misere cũ suis occidit. Ellatusq; victoria Peloponesum vi cepit, & muros Ischini Corinthiaci funditus deiecit, vita denicq; functus. Machumetẽ filium, octauũ regẽ reliq; q̄ Cõstantinopolim anno christi millesimo q̄dringẽtesimo qnquagesimo tercio, die vltimo Maij, post obsidiõis quartũ & qnquagesimũ diẽ, sumã vi & extrema oppugnatiõẽ cepit. Peram subinde opulẽtissimũ opidũ p̄ deditiõnem demolitis muris accepit. Bulgariaq; & Rascia potius, Smyderow magnificũ castrũ rascie supra danubiũ sitũ adeptus est, & ex eo Dalmaciã & Croaciã in solitudinẽ redegit. Sirciã quoq; & Austriã penetrauit, Deinde Nigropontum sub Venetis ex-

## DE SARMATIA ASIANA.

pugnauit. Theodosiã nũc Caffam nucupatã in Thaurica insula, Ianuensiũ coloniã vna cũ p̄fata insula expugnauit & cõprehẽdit, Binoscq; principes de castro Mankup (vt fert postremas gothorũ reliqas) gladio percussit, & Mendligeri impatorẽ thartarorũ in prædicta Cheroneso Thaurica: sui iuris fecit. Moldauiã & Valachiã vastauit, & cũ venetis sedecim annis cõtinuus pugnauit, cũ Husa cassan rege Persarũ sistr cõtinuũ bellũ gessit, sepe victus, nonnũq; & ipse victor fuit. Obijt prima die Maij anno dñi millesimo quadringẽtesimo octuagesimo primo, in Cõstantinopoli sepultus, p̄ ipso Thurci Baiffetũ filiũ ei? ad imperiũ assumpserũt. Zeliabus 7o minor natu, filius machumeti indignatus ad Soldanũ Egipti recurrens & exercitũ cõparans, cũ Baiffeto infelicite pugnauit & ad Rodiẽ fugit, quẽ magister ordinis Rodiẽsis captiuũ in Franciam misit, & postea Alexandro pape vi. obtulit. Ludouicus autẽ rex Galliarũ ad Apuliam cõsequendã p̄ Romã transiẽs, Zeliabũ a dño papa p̄ cõtractũ accepit, & infeundũ veneno an fatiga itinerris, incertũ est, extixit. Expugnauit aut Baiffetus nonus rex thurcorũ Kiliã & Albũ castrũ in Moldauiã. Modon q̄q; insulam & vr̄bẽ eiusdẽ nois, sub venetis vi & obsidiõẽ cõgessit. Cũ Sophi rege Persarũ sepe pugnauit, & quasi semp succubuit. Dum autẽ tenuisset filius ipsius Selimszabeg quẽ nostri hoies Selẽbeg vocant, impium sub eo arripuit, & Baiffetus ad insulã in qua nutritus erat deductus breui occubuit. Decimus rex thurcorũ Zelembeg modernus surrepto impio, fratres suos necauit & extinxit. Deinde minax christianis præcipue Pannonie bellũ inferre p̄posuit. Deus aut om̄ipotens ex celso suo iudicio aduersus eũ Sophi regẽ persarũ cõcitauit, & aliquot prelijs conflictũ supare cõcessit. Tribus aut impatoribus postremo dictis Cõstantinopolis sedes impij, quondã sc̄dã roma dicta, domiciliũ assiduũ factũ est, ita vt a circũlitis incolis, præsertim a slauis, nõ Bisanciũ nec Cõstantinopolis, sed (Czarow dom) i. domus cesaris diceret. & est Cõstantinopolis triquetre figure, duobus angulis mari adiacens, tercio campos p̄spectans, eius ambitus decẽ octo miliaria italica cõtinet.



## LIBER PRIMVS

Nō habet grādia pallacia, nisi termas & scholas philosophanciu magnifice nouit structas, templū ꝑo sancti Sophie hoc est sapiētie dei, q̄ est christus vera sophia patris, egregie olim edificatū ꝑ Machumetē impatorē scđm thurcorū deiectū est, & stabulum ferarū factū. Roma ꝑo italie rotūde figure, ambitu muroꝝ triginta duo miliaria cōtinet, fere duplo ambitū Cōstantinopolis excedens, & habet septē colles & pallacia preciosa.

¶ Capitulū scđm de familia thartarorū Vlanorū



siue Prékopensium,

Ltera soboles & genologia ex thartaris Zauol hēnsibus deriuata est thartarorū Vlanorū, ab Vlano inuafore insule Thaurice cognomiata. Vlan puella est & virgo, & q̄a vlanus de virgine vel puella genitus est sine legitimo thoro, Vlanus nūcupatus est, suisq̄ posteris in Cheroneso Thauricano nomē indidit. Etiam ꝑgines imp̄gnari & cōcipe absq̄ viro apud Machometistas nullū miraculū est, cū apud ipsos hoc sepius contingat & ꝑdicit. Est aut̄ Thauricana insula inter paludes Meotidas, longitudinis viginti quatuor miliariū, latitudinis vero qundecim miliariū, Habet tres ciuitates Solat, Kirkel & Cassam, & duo castra Mankup & Azow. Solat thartari appellant Chrim, & castra Prékopensem exinde Chrimēsem impatorē vocant, & ciuitas illa domus exiles habet, & est deserta ꝑ maiorī parte. Alia ciuitas minor est Kirkel, & supra eā in rupe alta est castrū ex lignis & argilla erectum. In hac rupe vt fert̄ draco cōmorabat̄, & trucidabat hoīes & iumēta, ꝑpter quē incole fugiētes habitātes ꝑpinq̄uas vacuas reliquerūt, & q̄a grāci ac italici insulā inhabitātes ꝑsōsam dei genitricem Mariam ꝑꝑcati sunt vt eos a dracone liberaret. Viderūt successu t̄pis candelā ardentē intra rupem, inciderūt ergo & secuerūt gradus ascendēdi in rupe, & pueniētes ad candelam ardentē, imaginē sanctissime genitricis Marię cōspexerunt corā qualumē arsit, draconēq̄ desubtus ꝑ mediū ruptū iacentē. Egerunt itaq̄ grās de tā miranda liberatione, & draconē in frustra

## DESARMATIA ASIANA.

sectū ꝑijecerūt extra rupē, & q̄a incole glorificātes btām ꝑginē ad imaginē eius ascendebant veneratū. Acigeri caesar Prékopēn cōtra fratres suos pugnans exēplo eorū motus, supplicauit beate virginī Marię vt eū adiuuaret, votū vouens q̄ ꝑginem bñdictam remuneraret. Nam Machometici venerant btām mariā, ꝑfitētes eam ꝑginē absq̄ thoro virili magnū ꝑphetā Iesum bñdictū concepisse & pepisse. Cūq̄ adiut̄ suparet suos emulos, binos equos quos habuit meliores vendidit, & exinde cera emta, maxia duo lumina siue candelas fecit, & ante imaginē corā ardere ꝑtannis iussit, qđ in hanc vsq̄ diē ꝑ subsequētes impatores continuatur. Tercia ciuitas est vrbs Theodosia, nūc Cassa dicta, quā expugnauit sub Ianuensibus Machometes scđus impator thurcorū, castrū ꝑo Mankup qđ est versus occasum a Cassa, ꝑꝑfatus thurcus machometes vi accipiēns, binos fratres ꝑꝑices & dños castrī Mankup (vt dicūt reliq̄as vltimas gothorū) gladio occidit. Azow q̄q̄ castrū circa hostia fluij Tanais situm incastellauit & thurci vsq̄ nūc tenent. Thartari ꝑo vlanī ab ingressu insule in campestribus eius, vt est innata cōsuetudo thartarorū degunt, & extra insulā idē campestria Sarmatie europiane iuxta paludes Meotidas & mare ponti vsq̄ ad albū castrū occupādo possident. Ingressumq̄ in insulam seu introitū ad occasum solis fecerūt aggerē de terra longitudinis vnus miliaris in modū pontis sternētes, rude tñ & semis plene, ita vtraque maris in aliq̄bus locis aggerē ꝑtranseant. Insula ergo antiquus Thaurica dicebat̄, nūc ꝑo Prékop, qđ sonat fossatum, qm̄ aque circūderūt eam & ꝑtegant tanq̄ fossata aq̄s plena ciuitates, sed hec hactenus. Videamus deinceps genologiam. Post vlanū in thaurica regnauit Tachtamis czar, q̄ vna cū Vitoldo duce Lithuanie contra fratrem suū Temir kutlu czar impatorē Zauolhēn pugnauit, & supatus est. Ex Tachtamis czar filius eius Szidachmeth czar regnare voluit, sed Acikerē czar expulit eū & ipsemet ꝑ eo regnauit. Szidachmet aut̄ ꝑ auxilio in Lithuaniam ꝑrexit, & captiuat̄ ꝑ lithuanos cū vxore & filijs in castro Kowno incarcerat̄ est, ibi cū cōiuge & filijs mortuus, in diebus Kazimiri



## LIBER PRIMVS.

tercij regis Polonie & magni ducis lithuanie. Defuncto Adzige  
ri czar, q̄a septē filios reliquit senior filius Haider noiatus obtinu  
it impium. Mendligeri & vnus ex p̄fatis filijs ad impatorē thur  
corum cōfugit, & accepto subsidio & vxore a thurco, disp̄sit &  
eiecit Haider & lamurci cū alijs fratribus, hi ad Iwan Vasilouicz  
Moskouie ducē fugerūt, q̄ suscepit eos & ducātū Kosanēsem eis  
donauit. Ex Mēdligeri czar nouē filij nati sunt, primus Machmet  
Kerei, Alter Achmet kerei, tercius Machmut kerei, q̄rtus Bethi  
kerei, & est submersus dum prādam ageret p̄ fluuiū in Valachia  
anno dñi millesimo q̄ngentesimo decimo. Quintus Burnaskerei  
sextus Mubarek kerei, septimus Sadech kerei, octauus & nonus  
mina non teneo. Nunc p̄ patre suo regnat Machmetkerei czar.  
Et scias q̄ licet thartari P̄ekopenes magis ciuiles mitior esq̄ ra  
tione aure sexti climatis q̄d inhabitāt deberēt esse, tamē non de  
seruerūt priscam suam lupinam rapacitatē & ferinam crudelitātē  
sicut bestiales q̄ campos & siluas inhabitāt & nō ciuitates nec vil  
las. Inuadūt em̄ singulis annis vastant & dep̄dant Russiam Lith  
uaniam Valachiā Poloniam & q̄ncq̄ Moskouiam.

¶ Capitulum terciū de thartaris Kosanensibus

& thartaris Nahaiensibus.

**T**ercia horda thartarorū Kosanensiu nūcupata est  
sic, a castro Kosan supra flumē Volha circa me  
tas Moskouie sitū penes q̄d cōmorant. Et exiue  
rūt de p̄cipali horda oim thartarorū vcz de thar  
taris Czahadaiēsiue Zauolheñ, sicut & ceteri  
thartari omes. Habet aut̄ p̄dicta Kosanēsis horda q̄si duodecim  
milia pugnatorū, in necessitate autē q̄n aduocant alios thartaros,  
ad triginta milia bellatorū cōstituit. Istorū principes & facta eorū  
genologiaq̄ nō scribunt, q̄m omagiales sunt ducis Moskouie &  
pendent ex arbitrio eius in viuēdo, in bellando & duces sibi ellig  
gendo, iccirco q̄d de moskorū principe dicef, de ipsiis poterit ac  
cipi & adaptari. ¶ Quarta hōrda recens & noua, vltimo ex thar  
taris Zauolhensib<sup>o</sup> orta; est Occassorū siue thartarorū Nahaiēñ,

## DESARMATIA ASIANA.

Nam postq̄ Occass insignis seruus & miles magni Cham, habēs  
triginta filios occisus est, filij secesserūt a capitali horda Zauolheñ  
& iuxta castrū Sarai degere ceperūt ante hūc annū christi mille  
simū q̄ngentesimū decimū septimū, circiter septuaginta annis, vel  
paulo minus, subito q̄ in imensum creuerūt, intantū vt hac tempe  
state nūerosissima & maxia surrexit horda ipsorū. Isti sunt septē  
trionaliōres & frigidiores oim thartarorū, Moskouie a pte orien  
tali adiacētes, & sepe nūero eam inuadētes atq̄ spoliāntes. Domi  
nantur inter eos filij & nepotes Occass. Non habent pecuniam  
nec monetam, sed res pro rebus vendūt, puta pro seruis pro filijs  
p̄ pecoribus & iumentis.

## Liber Secundus.

Tractatus primus: de descriptiōe Sar  
matie Europiane superioris.

¶ Capitulum primū de Russia, de districtibus eius,  
de abundantia & cōtentis in ea.



Ost q̄ diximus de sarmatia asie q̄ scithia vocitat,  
restat dicere de sarmatia Europiana, & in ea pri  
mum occurrit Russia, olim Roxolania dicta. La  
tus eius orientale adiacet flumini Tanai & palu  
dibus Meotidis secernētibus Asiam ab Europa.  
Priscis aut̄ seculis Alani habitauerūt ad flumen Tanais, deinde iux  
ta illos ad meridiē Roxolani. Hęc aut̄ gentes in toto delete pierūt,  
campiq̄ latissime patentē spectant deserti, solis feris & Kosacis  
seu p̄donibus p̄uij, put supra dictū est. Post hoc sup̄sunt relige  
Circassorū versus meridiē, & sunt gentes ferocissime & bellico  
sissime, genere & lingua Ruteni. Deinde est castrum Oczarkow  
nūcupatū, q̄d impator thartarorū P̄ekopensiū extruxit, in domi  
nio Lithuanorū & post quasi duob<sup>o</sup> miliarijs ab Oczarkow in me  
ridiē sequitur Dzassow, & fuit castrū q̄d añ t̄panostra demolitū est.  
ADzassow in Byaligrod q̄d thurci occupauerūt sunt sex miliaria.  
Sequitur Podolia ad occasum, Moldauiē & Valachie cōtermina ad



## LIBER SECVNDVS.

meridiem. ad orientē ꝑo campis thartarorū & Thaurice insule. Hęc est terrarū fertilissima, ceterisq; & mellis feracissima. Nam agro rude culto & parū inuerso atq; exarato, frumētōq; supseminato, tribus annis sponte frumētum germinat. ita tñ q; colligēdo tpe messis segetē aliquā granorū pmittat in terram decidere ad surgendū ex eis frumentū in anno sequenti. sine cultura & sine agri aratura. Gramen q; & pascua tam cito ac vberime fundit & pdit, vt particā in tribus dieb<sup>9</sup> supcrescēdo cōtegat, & aratrum in locis graminosis derelictū in paulo pluribus diebus, graminibus sepiat & coopiat. Examina ꝑo apū nō solū in mellificijs & arboribus cauatis mellificant, verū in ripis & terra sponte mella reponūt. Cōtingitq; sepenūero vt examina apū supueniētia & priores apes exterminātia, ruricole aduolātia agmīa apū trucidēt aut in aquis mergant, vt que prāfuerūt hereditarie mellificarent & manerēt. Postea ad mōtes Sarmaticos habitat genus Rutenorum. qbus prāsident nobiles Polonorū. In Kolomya, in Zidačow in Snyatin, in Roatin, in Bussko &c. Sub eisdē mōtibus sunt districtus Haliciē (olim Galicia dictus) & Premissien, & inter mōtes Sarmaticos districtus Sanocēsis. In mediū Russiē tendēdo est Leopoliensis terra, & vrbs in ea bene munita eodē noīe nicipitata hñs duo castra, super & infer, & est metropolis Russiē. In septemtrionē sunt districtus Chelmenis & Belzen, terraq; in medio iacens. Claudīt aut Russiā a meridie sarmaticis mōtibus, & flumine Tiras, quē incolē Nyestr appellant. Ab oriente finit Tanai & Meotidibus Thauricac; insula. A septemtrioē Lithuania, ab occasu ꝑo Polonia. Ex Moskouia aut aduenit Boristenes, ab incolis Dinepr nicipatus famosus fluuius, ꝑ Lithuaniam & Russiā currens, & sub Smolensko & sub Kiow labens, in hūc ab occasu circa Chmyelnik opidū cōsurgens, Boh nō exiguus fluuius illabit, & cū mensus esset Boristenes quasi tricenta miliaria germanica, in mare Ponti cadit. Amplius terra Russiē cū sit fertilis, abundat melle & medone potu ex melle facto, adducit & vinū ex Pannonia & vinū ex Moldauiā atq; Valachia qbus adiacet, sed & vinū

## DE SARMATIA EVROPIANA.

gracū ex grecia & est forte, etiā cereuisiā ad nutū habet. Abūdat equis, bobus & ouīū gregibus, abūdat cera in maxia copia, abundat pellibus mardurū, scismorū, vulpiū & boum. Abūdat fluminibus qbus irrigat & ags pisculētis, ita vt vbi aqua iuenit, & pisces in ipsa repiant, nō impiscant stagna & piscine ruffor, sed vbiq; aque repiunt, illic & pisces de rore celi vt aiūt demittūt, absq; hominū cura & impiscatiōe. Sūtq; in districtu Leopoliensi lucei magni & laudabiles & in petras tanq; in lamina diuisibiles. Abūdat Russiā calamo aromatico in terris versus Tanaim & paludes Meotidas. Itē reupontico in eisdē terris & in Lithuania, sic & plurib<sup>9</sup> herbis ac radicibus alibi non visis. Abundat tota terra Russiē granis tinctor, quę copiosissime excrescūt, & cum priscis tibus ad Iennam & Florentiā vrbes italicas importarent, nūc vix aliqd de eisdē colligit, fereq; in toto frustrata & non collecta pereūt. In districtu Chelmenis rami pini arboris defecti & in terra iacentes in anno aut in duob<sup>9</sup> in saxa & silices vertunt. estq; ibi creta seu terra alba in copia, quę ad nos ducit. Est & sal qd in lacu Kaczibeio tibus siccis colligit, & qa ppe est ocarkow castrū thartarorū interceptiunt & captiuanē interdū ꝑ thartaros ductores salis vna cū plaustris ducentis qnq; & tricentis. In terra q; Premissien & in Drohobic sal coctum & in bolas ac portioes collectum reponit. Præterea in Russiā sunt plures secte, est em religio christiana Romano pōtifici subiecta, & illa regit & praualet q; sit exigua numero. Est altera secta rutenorū amplior, q rittū gracorū insectat, totā russiā adimplens. Est tertia secta iudeorū nō vsurariorum velut sit in terris christianorū sed laboratorū agricolarū & mercatorum magnorū, prāsidentq; vt sepe theloneis & exactioibus publicis. Est quarta secta Armenorū, p̄cipue in ciuitate Kamyenyensis & Leopoliēsi. Hi sunt mercatores pitillimi ad Cassam Constantinopolim ad Alexandriam egipti ad Alkairam & ptes Indie penetrātes & merces afferentes. Ruteni habitu & ecclesiasticis officijs grecos insequunt, hñtq; pprias litteras & abecedariū instar & pximū grecis, Hebrei sifx hebreorū litteris vtunt & disciplinis,



## LIBER SECVNDVS,

verz etiã artes liberales astronomiam & medicinam perscrutant. Armeni suo ritu gaudent & litteris. Inter sanctos colūt plus Tadeum aplm asserentes q̄ eos conuerterit & fidē christi docuerit. Deinde & Bartholomeū sanctū dei aplm venerant, p̄ quē multos articos vt asserūt de fide acceperunt, hnt̄ magnifica & plurimū de cora ecclesiastica apparamēta, planetas & ornatus nō scissos sed omīq̄ rotūdos, libros calices & ceterā christianorū veteranorū splendidam supellectilē. Quo aut̄ ad spūales p̄sides & pastores christianorū archip̄sul est Leopoliē. Metropolitanus Russorū & lithuanorū, habens sub sua ditiōe Kiouiensem Kamyenyecē P̄misiē. Chelmeū. Luceriē & Medniceū, ep̄os, Rutenorum p̄o metropolitanus est Kiouien̄ (que olim metropolis russie fuit) habet subiectos wladicas & ep̄os de ritu Græco in Moldauia & Valachia vsq̄ ad flumē histri seu danubij, vnū in russia Chelmensem. alterz in dñio lithuanorū Vladimiriensem siue Bresteū. terciū Pinski seu Mrowski. quartū Polocē. qntū Luceū. sextū Smolensem. & passim omnes alios wladicas ac ep̄os in terris moskorū & in septētrionē de iurisditiōe Moskorū p̄tensorū. Isidorus metropolitanus olim Kiouien̄ lingua & doctrina græcus pitissimus tpe Eugenij pape quarti ad conciliū florentinū in centū equis iuerat, & vniōe ecclie romane pcepta in Russiam redierat. hūc Moskouite obedientiã romanã eis p̄dicantē spoliauerūt & in necē extremã impulerūt. Sequunt̄ rnteni doctores & theologos græcorū p̄cipue Basiliū magnū. Gregoriū Nazanzenū & Iohannē Crisostomū, gregoriū nazanzenū eorū sermone (bogoslow) nuncupant, qd̄ in latino sonat. laudans deū. Acceptant & nostrū sanctum Gregoriū papam romanū, p̄cipue in libris moralīū, quē translātū legūt & lingua eorū (byessednik) qd̄ valet cōcionantem p̄suadentē vel p̄dicantē vocant. In ecclesijs rutenorū lingua Seruiorū quē est Slauonica diuina celebrāt legūt & cantant. In ecclesijs Armenorū sermone armeno. In sinagogis iudeorū lingua hebreā orant. Christiani aut̄ ritu romano latino sermōe cantāt orāt & legūt. Et scias q̄ in fluminib⁹ russie & lithuanie p̄cipue in Bori

## DE SARMATIA EVROPIANA.

stene & Boh, tpe estatis multiplicantur ephimere & sunt vermes & volatilia alata, q̄ternis interdū senis alis oriunt̄ & gñant̄ mane, currūt sup̄ aquas & volant sup̄ ripas circa meridiē, in occasu autē solis extingunt̄. De his loquitur Aristotiles primo de historijs animalīū & in p̄blematibus, & medici de febre ephimera.

## ¶ Capitulū secundū de Lithuania &amp; Samagithia.



Agnus ducatus Lithuanie est regio latissima, in ea sunt plures duces Lithuanie & Russie, vnus aut̄ p̄ses & monarcha cui ceteri om̄es subsunt magnus dux Lithuanie, vulgo nuncupatus. Ait̄ aut̄ vetustiores & antiquatū relatores q̄ qdam Italici p̄pter romanorū diffensioēs deserētes Italiam ingressi sunt terras lithuanie, & nomē patrie italia, genti v̄o itali indiderūt, q̄ p̄ pastores terra Litalia & gens litali littera p̄posita cepit nuncupari. Ruteni aut̄ & Poloni eorū vicini maiorem imitationē faciētes, vsq̄ in hodiernā diē terrā lithuaniam gētes v̄o lithuanos appellant. Hi primū cōdiderūt opidū Vilno, eleuatiōis poli gnquaginta septē graduū, & ex noie ducis Vilij quo cū illas regiōes ingressi sunt Vilno vocauerūt, fluminibus q̄q̄ circa ip̄m fluentibus Vilia & vilna ex eiusdē ducis nomine indiderūt noia. Samagithiã aut̄ de suo sermone sic nomiarūt, qd̄ lingua eorū, terra inferior sonat. Aliq̄ autē ignari historie, a lituo qd̄ est cornu & tuba venatorū, eo q̄ regio illa plures venatiōes exerceat, lithuaniam appellare voluerūt, qd̄ ad effectū nō ad historie originē spectat. Hæc gens lithuanorū annis superioribus adeo obscura cōtemp̄ta & vilis apud rutenos fuit, vt p̄cipes Kiouien̄ ab ea sola p̄zomata & subera ob egestatē & soli natiui sterilitatē in signum t̄mo subiectiōis exigerent. Donec Vithenen dux lithuanorū rebellionem primū cōtra rutenos inducens, & seipsum ducē inter populares cōstituens, astu p̄cipes russie aggressus cōflixit, sensimq̄ adeo creuit viribus vt iugo p̄cipibus russie iniecto etiã in tributa eos redigeret sibi pendenda, quæ p̄ plures etates rutenis ipse penderat. Posteriq̄ duci Vithenen succedentes furtiuis lupinis



## LIBER SECVNDVS.

& subitis incursionibus finitimas gentes russie Prussie Mazouie & Polonie iuadebant & diripiebāt. Donec fratres cruciferi theutonici ordinis beate Marie p. Conradū ducem mazouie aduocati & in auxiliū assumpti Prussia vi & cōtinuis armis congesta Samagitas & lithuanos aggressi debellare captiuare & opprimere pluribus oppugnationib⁹ ceperūt, tamdiu donec ad Olgerdū & Keystutum duces lithuanie successiue puenerunt. Fuit autē Olgerdus magnus dux lithuanie, cuius filius erat Jagello. postea baptisatus & Vladislaus noiatus in regē Polonie corōatus. Frater autē ipsius Olgerdi fuit Keystuth, maximus expugnator & psecutor christianorū, q̄ inter pugnandū cum cruciferis theutonicis in Prussia ter captus, terq̄ astu & mira euasione cōtra voluntatē cruciferorū liberatus e vinculis fugerat. Huius Keystuth filius fuerat Vitawdus seu Vitoldus macte ȳtutis princeps. Jagello autē q̄ postea & Vladislaus, sub treugis pacis captiuando Keystuth & filium eius Vitawdum, keystuth in carcere occidit, vitawdū ȳo in vincula cōiecit. Tandē a cruciferis & christianorū exercitiis sepenūeru Jagello pressus, deo miserante ad Polonos declinauit, fideq̄ christiana cū fratribus suis quos octo in nūero habuit, vnda baptisatis ablutus & in regē Polonie coronatus. Hedwigim filiam Ludouici Hungarie & Polonie regis illustrissimam ac speciosissimam in cōsortem accepit. anno christi millesimotricentesimo octuagesimo sexto, die louis quartadecima mensis februarij, que fuit sancti valentini. Cepitq̄ p̄fatus rex Vladislaus sc̄dm̄ p̄missa vigilare & instare vt gentē lithuanicā a tenebris erroris ac idolatria expurgaret. assumptis q̄q̄ secū Bodzanta archiep̄o Gnezneni & pluribus viris ecclīasticis atq̄ religiosis. Item regina hedwigi, Semouito & Ioanne Mazouie. Conrado Olesnicensi ducibus, & cōplurimis baronibus. anno dñi millesimotricentesimo octuagesimo septimo in lithuaniam intrauit & baptisma p̄cipere lithuanos p̄curauit. Colebant autē ab origine lithuanū numina, ignem, siluas aspides & serpentes. ignē q̄ p̄ sacerdotē lingua eorū zincz nuctu patū subiectis lignis adolebat. Siluas autē & lucos sacrosanctos

## DE SARMATIA EVROPIANA.

& habitacula deorū putabant. Aspides ȳo atq̄ serpētes in singulis domibus velut deos penates nutriebant & veneraban̄. Rex itaq̄ Vladislaus ignē sacrum putatū in ciuitate Vilnensi barbaris inspectantibus extingui. templū & aram in q̄bus fiebat hostiarū imolatio dirūpi, siluas ȳo succidi & cōfringi, serpētes q̄q̄ necari p̄cepit. barbaris flentibus deorū suorū falsoz eximiniū. Cōtra regē autē nec mussitare audētibus, mirātibus q̄q̄ q̄ Poloni sacrorū violatores ignis siluarū & serpentiū intacti illesiq̄ a dñs eorū, secus q̄ ipsimet quociens violabant fuerūt. Exterminatis itaq̄ idolis gens lithuanorū p̄ aliq̄t dies de articulis fidei & oratiōe dñica, p̄ sacerdotes Polonos, magis tñ p̄ regē Vladislaū q̄ linguam gentis nouerat edocebat & sacra baptisatis vnda renascebat. Largiēte pio rege Vladislao singulis ex populariū nūero post susceptū baptisma, ex panno de Polonia aducto nouas vestes, qua p̄ uida liberalitate effecit, vt nacio illa rudis & pannosa, lineis in eā diem cōtenta, fama hmōi liberalitatis vulgata, p̄ cōsequēdis laneis cateruatim ad suscipiendū baptisma ex omni regiōe accurrebat. Et qm̄ labor erat imensus vnūquēq̄ credentiū baptisare singillatim, mandante rege multitudo sequestrabat in turmas & cuneos, & vniuersis de q̄libet turmarū bñdicta aqua sufficientē cōspersis, cuilibet turme & vniuersis q̄ in ea cōstitērāt nomē vsitatū petrus sc̄d̄e paulus, terciē Ioannes &c. Feminis p̄ turmas diuisis, Katharina Margaretha &c. iuxta numerū turmarū imponebat. Militaribus tñ sp̄ualis impendebat baptisus. Fūdauit insup rex Vladislaus in Vilna eccliam cathedralē sub titulo sancti Stanislai patroni Polonorū, principalēq̄ arā in loco vbi ignis q̄ falso p̄petuus credebat cōstituit, vt error gentilis fieret cūctis patēior. Constituit etiā in eadē ecclia Vilnensi ep̄m̄ vitz spectate ȳtutis Andreā Vazilo, natiōe Polonū, genere nobilē, de domo accipitrū, professione frat̄ ordinis minorū, olim Elizabeth regine hungarie cōfessorem & predicatorē insignē ep̄m̄ Cereten. Eodē q̄q̄ Vladislaō rege instante Samagithia fidem christi & baptisma suscepit. Ad cognoscendū autē naturā puīcie & gentis illius animaduerte

Lituaniam  
baptisat



q̄ regio Samagithia est septētrionalis & gelida. Lithuanie, liuonie & Prussie cōtermina, siluis, collibus, & fluminibus circumseptā. In hos districtus distincta scilicet Iragola, Myedniki, Chrossle, Rosfena, Viduki, Vyelunya, Kelhini, Cethra, gentes regiōis p̄cere & alte stature, agrestes & inculte paucō & castigato victu viuētes, sitim aqua sedare solite raro cereuisia aut medōe, Auri argēti eris ferri vini in illa tempestate exptes & ignare, apud quos licitum erat vni viro plures habere vxores, & patre mortuo nouer cam fratreq̄ glotem in vxorē accipere. Nullus illis stibarū nullus edificiorū nobiliū, sed t̄mo tugurij vnius vsus, ventrē distensum & porrectū, extrema v̄o h̄ns coartata, ex ligno & culmo structura largius ab imo sensim opis incremēto edificij in arcus cogit, in carine seu galeę maxime similitudinē elaborata, in cacumie fenestra vna supne lumen reddens, subter quā focus & cibus pabiles coquēs & frigus q̄ regio, p̄ maiori anni pte cōstricta est repellens, in ea domo se, vxores, pignora, seruos, ancillas, pecus, armentum frumentū & omnē supellestilē cōdunt, gens ad diuinationes & auguria p̄cliuīs. Pr̄cipuū numen Samagitticū erat ignis, quē sacro sanctū & p̄petuū putabant, q̄ in mōtis altissimi iugo sup fluium Neuyalsa sito assidua lignorū appositōe a sacrorū sacer dote alebatur. Accedens itaq̄ Vladislaus rex turrim in qua cōsistebat incendit & ignē disiecit & extinxit. Succidit deinde p̄ milites suos Polonicos siluas, quas nō secus q̄ sanctas & deorū habitacula samagitte iuxta illud poetici, Habitarūt d̄j q̄q̄ siluas, venerabānt, in eam caliginē mentis, p̄lapsi, q̄ & silue p̄fate & aues, fereq̄ in illis cōsistentes sancte forent, & qcq̄d in illas ingrederēt vt sanctū deberet censerī, violanti q̄q̄ nemus, feras vel alites, manus aut pedes demonū arte curuabant. Maxima itaq̄ barbaros tenebat admiratio, q̄ Polonorū milites nemus ritu eorū sanctū excidentes, nullalesio qualē ipsi in se frequētius expti erāt se q̄ret. Habebant p̄terea in siluis p̄fatis focos, in familias & domos distinctos, in q̄bus omnibus charorū & familiarū cadauera cū equis sellis & vestimentis pocioribus incendebant, locabant etiam ad focos hmōi

ex subere facta sedilia, in q̄bus escas expasta in casei modū p̄paratas deponebant, medonēq̄ focis infundebant ea crudelitate illusi, q̄ mortuorū suorū anime quorū illic cōbusta fuerāt corpora nocte venirent escasq̄ se exfaciarent. Insup prima Octobris die, maxia p̄ samagittas in siluis p̄fatis celebritas agebat & ex omni regiōe vniuersus vtriusq̄ sexus cōueniens illuc populus, cibos & potus q̄libet iuxta sue cōditiōis qualificationē deferēbat, q̄bus aliquot diebus epulati d̄js suis falsis p̄cipue deo lingua eorum appellato Perkuno, id est tonitru, ad focos quisq̄ suos offerebat libamīa. Rex itaq̄ Vladislaus primū eos pater noster, deinde simbolū docuit, qm̄ nullus sacerdotū linguā samagitticā nouerat, & vndis baptismatis ablui iussit. Vnus aut̄ ex maioribus samagittarum p̄ omnibus r̄ndit. Ex quo inq̄t serenissime rex d̄j nostri veluti inertes & languidi a deo Polonorū deleti sunt, deos nostros & sacra eorū deserimus & deo tuo atq̄ Polonorū fortiori adherem⁹ sicq̄ baptisati sunt. Rex aut̄ in Myedniki cathedralē eccliam sub honore & titulo sanctorū martirū Alexātri Theodori & Euancij In alijs aut̄ locis ecclias parrochiales fundauit, & illis dotē sufficiens cōsignauit & inscripsit. Mednicensis ecclesie primus ep̄s Mathias origine almanus in Vilna t̄n natus, eo q̄ linguam lithuanicā & samagitticā norat p̄fectus est & cōsecratus. Cōtingit aut̄ in prima plantatiōe dū samagitte p̄ mgr̄m nicolaū v̄zik, fratrem ordinis predicatorū regiū predicatorē p̄ interpretē instruerent de fide, creatiōe mūdi & lapsu primi hoīs ade, vnus samagittarum sufferre sermonē p̄dicantis nō valens in hac v̄ba p̄rupit. Mentis inq̄t illustrissime rex iste sacerdos, asserit mundū creatū fore cū sit homo nō longeue etatis, sunt etem̄ inter nos plures annorū nūero seniores eo cētenariū nūmerū supgressi, q̄ creationē nullam recordant, sed solem & lunam ceteraq̄ sidera semp̄ eisdē motibus luxisse refferūt. Rex aut̄ Vladislaus iubens eū silere declarauit magistrū v̄zik creationē mūdi non asseruisse in diebus suis incepisse sed longe ante, puta ante sex milia annorū & paulo plus ordinatiōe diuina, puenisse. Contulit autem rex Vladislaus



LIBER SECVNDVS,

magnū ducatū Lithuanie & Samagittie Alexandro Vitoldo fratre suo patrueli, is gaucer & animosus erat pugnando adiecit lithuanie ducatū Pskow, quē pleskouia appellat. Deinde alterū ducatū Nouogrodienē q̄ nugardia agnominat. Tertiū ducatū Smolnensem suo dñio apposuit. Facta q̄ in circuitu pace in orientē penetrauit & incidēs in hordam thartaroz multitudinē eorū in lithuaniam appulit ac in certo territorio lithuanie locauit, vsq̄ in hanc diem p̄manentē, Congesto q̄ fortiori exercitu iterū in Thartaria p̄xit, & sup̄atis fluminib⁹ in planiciē diffuse porrectam circa flumen Voriskla quartadecima die augusti puenit. Ibi occurrente ei impatore Zauolheni Temir kutlu, quē scriptores Temerlanem nūcupāt, cū infinita ac innumerabili thartaroz multitudine, de treugis & pace vtrinq̄ tractabant, concordia tñ neq̄q̄ a thartaris acceptabat. Vitoldus igit̄ a suis psuasus cū custodibus corporis sui retrorsum abiit & in lithuaniam fugitiue rediit. exercit⁹ v̄o ipsius ab infinita multitudine thartarorum obrutus in toto deletus est. Præterea Sigismūdu rex Romanorū iaciendo inter Vitoldū & Vladislāū fratrem eius regē Polonie fomitem discordiarū, coronam Vitoldo p̄misit & in regē lithuanoz sublimari psuasit, verū cum afferret̄ corona p̄ loca tutiora Marchie & Prussie. Nobiles maioris Polonie sese opposuerūt, & cū exploratorib⁹ in custodia p̄manendo, in loco q̄ Turagora vocat̄, legatos impatoris Romanorū opiebant & expectarunt. Illi v̄o rem infectā cognoscētes terre p̄culsi retrocesserūt. Vitoldus aut̄ de hoc certior factus p̄ tristitia ab antrace inter scapulas orto vitā cū principatu finiuit, anno dñi Millesimo q̄dringētesimo trigesimo. Post mortē Vitoldi Vladislāus Jagello rex Polonie Switrigellū fratrem suū in ducē Lithuanie anulo suo inuestiuit & substituit. q̄ in memor bñficij cōtra Vladislāū Jagellonē tumultuauit & bella gessit. p̄pter qd̄ rex Vladislāus principi Sigismūdo de Starodup suggestit cōmisit, vt ducatum Lithuanie sub Switrigello surripet. Apparente igit̄ comete exili supra illū ducatū, dux Sigismūdu de Starodup Switrigal expulit & ducatū magnū lithuanie possedit. Hęc Sigismūdu Iwan

DE SARMATIA EVROPIANA.

dux Carthoriensis, genere & secta Rutenus post aliquot dies occidit. Ingredebatur siquē ex cōsuetudine vrsa ad tabernaculū ducis sigismūdi. Ruteni itaq̄ more vrsæ hostiū tabernaculi fricabant & mouebant, quo audito dux Sigismūdu vrsam aduenisse putando, hostia aperuit, & a Rutenis vulneribus cōcisus occubuit. Eneas de Picolominibus scripsit, nō hūc sigismūdu sed Vitoldū sicut p̄missum est, p̄ suos in forma vrsæ delusum interfectum. Sed inscijs relatoribus credidit & erronee scripsit, quemadmodū sibi errore ductus, pluria de Lithuanis, pluria & de Polonis cōficta litteris tradidit. Posteriq̄ historiographi errantē erronee sequētes, ipsius Eneæ absurditates & loca atq̄ mores illarū nationū nūq̄ visa, alit̄ q̄ sunt & q̄ est, tanq̄ vera litteris demā dare nō erubuerūt, cū exp̄ientia p̄teritorū atq̄ p̄sentū ipsū & ipsos inscriptes & alit̄ q̄ res habeat scribētes redarguat. Successit duci Sigismūdo de Starodup, Kazimirus Vladislai Jagellonis tercius natus in magno ducatu Lithuanie, quē fere quinquaginta annis gubernauit, sub cui⁹ extremis & vltimis annis Iuan dux Moskorum auulsi & sibi appropriauit ducatum Nouogrodiensem, als Nugardiā seu nouogrodiam nūcupatū. Post Kazimirū in Lithuania dñatus est Alexander filius eius quartogenitus, cuius t̄pibus p̄fatus Iuan dux Moskorū principatū Mozaisensem, longitudinis septuaginta. latitudinis totidē miliarū, & castra q̄draginta subripuit. Alexandro vita functo Sigismūdu modernus in magno ducatu Lithuanie suffectus est, in cuius dñio Vassilko Moskouiē dux & principatū Pskow quē pleskouia appellat, & ducatum Smolnensem expugnauit & possedit.

Capitulū terciū de amplitudine & cōtentis



Magni ducatus Lithuaniae. Amplitudo Magni ducatus Lithuaniae est talis. A mari Balteo seu Prutenico ad Vilnam capitalē ciuitatē lithuanie sexaginta miliaria. a Rigā v̄o ad Vilnam recto itinere septuaginta miliaria, eūdo v̄o sup̄ Polocsko vt comunē vadūc



## LIBER SECVNDVS.

erunt a Riga in Vilnam centū miliaria. Deinde a Vilna in Kiow  
sunt centū miliaria. A Kiow vsq; ad cōfluentiā vbi iungunt fluij  
Dinepr & Boh, quos græci boristenē maiorē & minorē appellāt,  
sunt decē diete quæ faciūt septuaginta miliaria. ibi steterat castrū  
Dzassow, qd̄ destructū est, & ibi est finis dominij lithuanorū, cū  
prius ptendebat ad Byaligrod qd̄ latini albū castrū nūcupant, &  
ipsum Thurci expugnarūt & possident, circū circa ꝑo thartari in  
cāmpis degūt. Ista est cōputatio versus meridiē, q̄nimo veriꝑ dicā  
inter oriens & meridiē. Iterū ex transuerso cōputando, a Parcōw  
& metis lithuanie in Vilnā sunt octuaginta miliaria, sed a Craco  
uia ꝑ eandē viā vsq; in Vilnā sunt centū & viginti miliaria. A Vil  
na in Smolensko centū miliaria, a Smolensko in Moskwam ciui  
tatē Moskorū centū miliaria, & sunt miliaria Germanica magna.  
Prima autem & capitalis ciuitas in lithuania est Vilna, & est tanta  
quāta Craconia cum Kazimiria Clepardia & omnibus suburbijs,  
verū domus nō sunt coherētes sicut in nostris ciuitatibus, sed vt  
sepe mediant orti & pomoria, habet Vilna bina castra murata, sus  
perū in monte & inferū in basso, Nouigrod ꝑo quā launi nugar  
diam vel nouogardiā vocant fuit de possessione magni ducatus  
lithuanie, ꝑ ducē Vitoldū armis conquesta, & est nouogrod in am  
plitudine paulo maior q̄ Roma, q̄a Roma in ambitu continet tri  
ginta duo miliaria Italica q̄ faciūt sex miliaria Germanica, & duo  
miliaria Italica sup sunt, Nouigrod autē cōtinet integra septē mili  
aria, al̄s triginta q̄ miliaria Italica. Itē Nouogrod lignea habet  
edificia Roma ꝑo murata. Distat Nouigrod a mari balteo duobꝑ  
vel quasi tribꝑ miliarijs, Et fuerūt adhucꝑ sunt in ea ditissimi mer  
catores, intantū q̄ apd̄ quēlibet mercatorē iuxta refectorium est  
crancs i. referuaculū loco testudinis, in qd̄ argentū aurum & res  
preciose conqueste ꝑiciebant absq; nūero. Vnde Iwan, qd̄ sonat  
Ioannes princeps Moskorū anno dñi millesimo q̄dringētesimo se  
ptuagesimonono, surripiendo Nouigrod de manibus Kazimir  
magni ducis lithuanie, huiuscemōi thesauros Nouogrodienē ex  
hauit, & tricentos currus ad summū implendo, dūtaxat de auro

## DESARMATIA EVROPIANA.

argento & vnionibus preciosis in Moskouia abduxit. & q̄a in eas  
dem Nouigrod ꝑnciosa cōsuetudo inoleuerat siccariorū & rap  
torum, sepeꝑ aliquo reo inuēto vel designato pulsabat campana  
pretorij, vbi centū senatores tanq; iudices sedebant, omnes more  
illius patrie barbam ꝑtensam nutriētes, vulgus autē audito sono  
campane cōcurrebat de tota ciuitate, ita q̄ qlibet hospes duos ac  
cepit lapides sub brachio, & filij hospitū similit. Cūꝑ reus ꝑ sena  
tores cōdemnarē lapidibꝑ astantes obruebāt & interficiebāt eū,  
tumultuosēꝑ ad domū cōdēnati currētes diripiebant omnia bona  
occisi, & area domꝑ postea vēdebat, & pecunia exinde ꝑ Repu.  
cōfiscabat. Itcirco Iuan dux Moskorū ꝑfatus apꝑhēsa & possessa  
Nouigrod in q̄ncꝑ famosioribꝑ plateis q̄ncꝑ capitaneos cū armige  
ris cōstituit, ad sedandū & ꝑhibendū solitos tumultus inuasiōes  
& spolsa. Est in nouogrod castrū Deczen nūcupatū, in eo ꝑncipa  
lis ecclia est sancti sophie i. saluatoris & est tecta aureis laminibꝑ  
splēdescētibꝑ, suntꝑ in eadē nouogrod septē monasteria cirkorū  
i. nigrorū monachorū de regula sancti Basilij, & distant a se  
inuicē fere vel ꝑpe ꝑ mediū miliare. In primo monasterio beate  
marie virginis sunt mille monachi, in altero sancti georgij septin  
genti, in tercio sexingēti, in q̄rto q̄dringēti, sic cōsequēt in alijs  
monasterijs. Sūt & ecclie sanctorū plurie, & solius sancti Nicolai  
(quē Ruteni in̄ alios sanctos plus colūt) ecclie sunt tot quot sunt  
dies in anno. Habet eleuationē poli Nouigrod sexaginta sex gra  
duū, & in estate circa solsticiū estiuale post occasum solis apparet  
lux celi vsq; in ortū solis, vt artifices sartores sutores & ceteri me  
chanici suere & laborare possint. Post Nugar diā ad septētrionē  
est Suecia & Filandia vsq; in oceanū septētriois. Pskow vrbs no  
tabilis murata & magna, mior tñ q̄ nouigrod adiacet Moskouie  
& lithuanie, hāc latini Pleiskouia appellāt, inhabitatores ip̄ius om  
nes sunt lingua & ritu Ruteni, barbā nō radūt & crines capitis nō  
tondūt, habitū ꝑo in toto deferūt almanicū. Habet terra Plekos  
uie triginta castra murata & sunt versus Liuonia, & nō sunt tam  
bona castra in Moskouia neꝑ in Lithuania. Tota autē terra Ple



## LIBER SECVNDVS.

skouie sexagita miliaria in lōgitudine & q̄dragita in latitudine cōtinet. Vassilo modernus princeps Moskouie p̄ cōpositionē & tradimentū seniorū adeptus est & possidet Pikow, deposuitq; campanā ad cuius pulsūm tota ciuitas cōfluebat & iniuriantes opprimebat. Contra pactū q̄q; & p̄missa sua, abegit wladicam i. ep̄m loci & plures nobiles ac ciues Pleskouie, & locauit ciuitate moskua & alijs locis Moskouie. Deinceps vsus orientē est Poloczko castrū & ciuitas magna & p̄tinet ad ducātū Smoleñ, possidet eam magnus dux lithuanie. Post hāc ad orientē est Smolensko castrū & ciuitas ex roboribus structa & fossis p̄fundis munita. ipsa autē terra seu ducatus Smolēsko cōtinet in longū sexaginta aut septuagita miliaria Germanica. Præ ea linguagiū Lithuanicū est q̄dripartitū, primū linguagiū est lacuīngorū vt horū qui circa castrū Drohicin inhabitant & pauci sup̄sunt. Alterū est lithuanorū & Samagittarū. Terciū Prutenicū. Quartū in Lothwa seu lothihola .i. Liuania, circa fluuiū Dziūna & Rigā ciuitatē. Et horū q̄q; eadē sit lingua, vnus tñ nō plene alterū intelligit, nisi cursū & q̄ vaga tus est p̄ illas terras. Habuit hoc linguagiū q̄dripartitū tpe idolatrię pontificē maximū vnū, quē Criue appellabāt. morantē in ciuitate Romouea roma dicta, qm̄ hoc linguagiū de italia iactat sese aduenisse, & habet nōnulla vocabula italica in suo sermone. De isto Criue & ciuitate Romouea in legēda sancti Adalberti p̄tificis & martiris legit. Et scias q̄ in Prussia iam pauci p̄ferunt Prutenicū, subintrauit siqdē lingua Polonorū & Almanorū. sic & in Lothua pauci villani p̄fiterent hanc linguā q̄a subintrauit Almanicū. In Samagithia autē q̄ est lōgitudinis quinquaginta miliariorū & in lithuania q̄ in longū trigita miliaria cōtinet, in villis lithuanicū loquunt, & in magna p̄te Polonicū p̄fiterent, nā & sermone Polonico sacerdotes eis p̄dicant in eccl̄ijs. Insup̄ scito q̄ hoc linguagiū q̄dripartitū totū est de obediētia & fide Romane eccl̄ie, in alijs autē puīcijs circū iacētibus vt in Nouigrod, in Pleskouia, in Poloczko, in Smolēsko & in meridiē vsq; post Kiow Ruteni sunt omēs & rutenicū seu Slauonicū loquunt ritūq; græcorū obseruant, & obediētiam

## DE SARMATIA EVROPIANA.

Cōstantinopoli ano patriarche p̄stant. Amplius sunt in ducatu Lithuanie Thartari circū Vilnā, & hñt p̄prias villas, colūt agros more nostro laborant & vehūt merces, ad mandatūq; Magni ducis lithuanie omēs ad bellū assurgūt, loquunt thartaricū & colūt Machometē q̄a saracenorū sectam p̄fiterent. Insup̄ sunt Hebrei in lithuania p̄sertim in ciuitate Troki, hi laborant & mercant thelonea & officia publica tenent de vsurisq; nō viuūt. Post hoc de fluminib; dicamus. A p̄te oriētali dominiū lithuanorū terminant fluuij Oskol, Iugra, Doneycz, .i. paruus Don, & est paruus tanaïs, hi & plurimi alij in Tanaim decurrūt. Itē ex dñio lithuanorū post castrū Vesnya (q̄d dux Moskouie modernus Vassilo occupauit) ortus est Dinepr seu boristenes ex terra plana lutosa ex stagnis in densis siluis, & fluit sub Smolēsko & sub Kiow, tandē emēsis q̄si tricētis miliarijs Germanicis in mare Ponti incidit. Itē Vilna alius fluuius trigita miliarijs ad orientē Vilne ciuitatis ortū cepit, & sub castro Vilnēsi cū alto fluuiō minori vilna dicto (& iniciū eius duobus miliarijs a p̄fata ciuitate vilna cōputat) cōmiscet, vnaq; ad magnū fluuiū Niemen influūt. Niemē autē fluuius valde flexuose decurrit, naues defert & merces, & post cast; Kowno in mare Prutenicū cadit. Itē Dziūna magnus fluui; fontes habet in Moskouia & in dñio Lithuanorū fluit sub castro Vitepsk, deide sub Poloczko, hostia eius circa Rigam ciuitatē Liuanie vbi in mare cadit. Et scias q̄ quēadmodū in superioribus p̄missi, tria magna flumia p̄ se inuicē oriunt, scilicet Dinepr, Dziūna & Volha, oriunt in quā in locis planis nemorosis palustribus, nō ex mōtibus Hiboreis, nō Ripheis, nec aliq; mōtib; q̄ in natura minime sunt, dūtaxat figmēto olim græcorū tanq̄ in rei veritate existerēt gloriose & ampulose predicati sunt, & q̄ p̄fata flumia ex ipsis erūpent ac oriunt p̄ se q̄ces historicos cosmographos & poetas in expte descriptū decātatūq; sunt, cū nusq; cōpareant, plana siqdē est terra p̄ totū vnde illa ortū ducūt. Et Dinepr q̄ est Boristenes ad meridiē fluit vsq; in mare Ponti incidens, Dziūna grande flumē ex Moskouia erūpens, ad occasum solis p̄ dñia lithuanorū & p̄ Liuania labens.



LIBER SECVNDVS.

iuxta ciuitatē Rigam in mare Balteū descēdit. Volha maxim<sup>o</sup> flu-  
minū etiā ex Moskouia oriens in septētrionē tēdit, reuersusq; in  
orientē longique circuit tanaim, tandē cōuersus in meridiē p Sci-  
thiam seu sarmatiā asianā & campos planissimos thartarorū pu-  
gatus in viginti qnq; flumia magna partit<sup>o</sup> mare Euxinū ingredit<sup>r</sup>.  
Distat tanais a volha in thartaria itinere sex hebdomadarū, admi-  
nus tribus aut quatuor velocissime currētibus. Sūt & alia in Lithua-  
nia & Moskouia multa flumia & stagna magna, parua ꝑo flumia  
& riuī sine nūero in maiora defluūt. Omnia piscosa abūdant, ita q  
in illis terris vbi aqua ibi & pisces, & sunt pisces sapidiores & de-  
lectabilioris gustus q̄ in regiōib<sup>o</sup> nostris, piscine & fodine p aqs  
& impiscatiōib<sup>o</sup> tanq̄ inutiles illic nō sūt. Amplius in ducatu lith-  
uanie panis rusticorū nigerrim<sup>o</sup> est nō cribratus, ex siligine aut or-  
deo vna cū surfuribus. dñorū ꝑo & potentū panis delectabilis de  
pura simlagine tritici albissimus pinsit & habet. vino carent nisi  
qd̄ aliūde ducit, præcipue vinū Rinenſe, & ex occidētalibus regi-  
onibus p mare Germanicū & Balteū adductū alicubi repit, medo-  
ne & spisso & tenui & variomodo cocto abūdant & illo reficiunt<sup>r</sup>  
& inebriant. Cereuillas coquūt diuersimode & ex varijs granis,  
puta frumēto, siligine, ordeo, auena, milio &c. & nō sunt sapide,  
vulgus aut vt semp aquā bibit, oliue & fructus dulces ac delicati  
illic nō crescūt, algida etem & frigida est puincia. Armēta habēt  
omnis generis & feras siluarū, plus q̄ in orbe christianorū repiant.  
saltus deserta & silue sunt magnę decē aliqñ q̄ndecim miliariorū,  
nōnūq; & viginti qnq; miliariorū, ad latera desertorū & siluarū vil-  
le & habitatores iueniunt, & accirco qa magna nemora sunt ma-  
gne fere & multe abūdantissime visunt & capiunt. vri & boues  
siluestres, q̄s lingua ipsorū thuri & zūbrōes vocāt. onagri & equi  
siluestres, cerui, damę, dorcę, caprę, aprī, vrsī, mardures, scismi,  
& cetera genera ferarū. Insup aues abūdant & sicedule quīs illic  
vineę nō sunt aduolant & inpinguant atq; cum suauitate edunt.  
Estq; in Lithuania & Moskouia animal voracissimū & inutile, qd̄  
alibi nō cōparet rossomaka nominatū, quātūtatē canis, faciei catti

DESARMATIAEVROPIANA.

corporis & caude vt vulpis, colore nigrū, cadaueribus vescit. In-  
uētōq; cadauerē intantū vorat vt extēdat & inflet tanq̄ timpanū.  
reptaq; angustia stricta iuter arbores intrat & intrudit se cū vio-  
lentia premēdo, vt violentē comesta violētius egerat, sicq; extenu-  
atum denuo cadaueri accurrit & ad summū implet cū vicissitudi-  
ne expressiois & ad morticinū reuersionis donec totū absumat  
& deuoret. Et forsan natura tam insaciabile animal in illis regio-  
nibus pducit, vt hoies simili voracitate laborātes redarguat. Qm̄  
potētes cū cōiuare cepint, sedent a meridiē in mediū noctis cō-  
tinuo cibo & potu sese oplendo, & a mensa quociēs natura ppel-  
lit assurgendo & egerendo, iterū & iterū vorant vsq; ad vomitū  
& amissionē discretiōis & sensus, tunc q; inguinis & capitis quæ  
sunt discrimina nesciūt, estq; illa cōsuetudo pniciosa in lithuania  
& Moskouia, magis ꝑo & absq; rubore in thartaria. Est etiā in il-  
lis terris lithuanie Moskouie & thartarie ab origine cōsuetudo  
venditiōis hominū, serui natura vēdunt a dñis suis tanq; pecora.  
pueriq; eorū & vxores qnimo paupes hoies libero ventre nati vi-  
cti carentes vendunt filios & filias suas interdum & semetipsos,  
vt apud patronos siliqs & grossis cibus saturarent.

Tractatus secūdus libri secundi.



¶ Capitulū primū de Moskouia

Moskouia est regio longissima latissimaq; nam a  
Smolensko vsq; ad Moskuam ciuitatē sunt cen-  
tum miliaria, a Moskua ad Volochda centū mi-  
liaria, & Volochda est puincia & fluuius p ip-  
sam labens eodē nomine vocat. a Volochda ad  
Viczuga centum miliaria, ab Viczuga ad Viathka centū miliaria.  
& ista quadringenta miliaria sunt de regiōe Moskouie, & sermo  
p totū est Rutenicus seu Slauonicus, vltra predicta a Viathka ad  
regionē Permska centū miliaria, inde ad terrā Vahulejka trigin-  
ta miliaria, & hec cū Scithia cōfinat. Et iste puincie subiecte sunt  
duci Moskouie, additisq; terris ad septētrionē & orientē ab eodē



LIBER SECVNDVS.

duce Moskouie possessis Iuhra & Corela q̄ sunt in Scithia erunt  
 q̄ngenta miliaria germanica magna. verū Moskouite nō p̄ mili-  
 aria nostra cōputant sed p̄ verst & verst est q̄nta pars miliaris ger-  
 manici. Nūerant itaq̄ a ciuitate Moskua ad Vlodiūiriā ciuitatē  
 decēseptē miliaria germanica. abinde ad Vscuh q̄ngenta verst.  
 iterū ab Vscuh ad Iuhram q̄ngenta verst. Intra Moskouiam autē  
 sunt multi ducatus, est ducatus seu terra moskonie de qua trigin-  
 ta milia pugnatorū nobiliū ad bellū egrediunt. agrestiū q̄o sexa-  
 ginta milia. Est & ducatus seu terra Twercka, de qua quadragin-  
 ta milia armatorū nobiliū dūtaxat ad bellū p̄deūt. In hoc ducatu  
 capitalis ciuitas Twerd nūcupat, & est ciuitas grandis lignea de  
 lignis edificata. in ea sunt ecclie lignee centū & sexaginta. castrū  
 etiam ligneū est, & sunt in ipso nouē oracula seu ecclie. Principālis  
 est sancti Saluatoris & illa dūtaxat est murata. sub hac ciuitate &  
 castro amplissim⁹ fluuius volha labit. Ducatus Chelmski de quo  
 septē milia pugnatorū exeūt. Ducatus Zubcowski de quo qua-  
 tuor milia armatorū. Ducatus Klincki de quo duo milia bellatorū  
 p̄deunt. ad terrā Twerden ānumerant. Itē ducatus Kubenski tri-  
 ginta miliaria in longū cōtinens. Ducatus Iaroslauien quadraginta  
 miliaria de terra hñs. Ducat⁹ Szuhersien viginti miliaria terre hñs.  
 Ducatus Szachouen triginta miliaria in longū cōtinens. omēs sunt  
 in miliarijs Moskouie in longū cōputatis. Insup ducat⁹ Rzesenski  
 de quo q̄ndecim milia botarorū seu nobiliū armatorū euadūt, &  
 fluuius noiātissimus tanais de ipso orit. Itē ducatus Susdalarū &  
 plures ei adiacētes desolati & destructi sunt p̄ thartaros. Est & ter-  
 ra thartarorū Kozanska horda noiāta triginta milia pugnatorum  
 p̄ducēs, principī Moskorū subiecta, in campis iuxta castrū Kozan  
 (q̄d dux moskouie possidet, & alluit magno flumie volha) degēs.  
 Moskua est ciuitas principalis satis magna bis maior q̄ Florentia  
 Tuscie, aut bis maior q̄ Praga Bohemie vrbs. Praga dico que ex-  
 tat & quā tu vidisti. Non Praga quā q̄dam nouus historicus fūcte  
 astruit longissimā triū dierū itinere ciuitatē q̄d fabula est. verum  
 Moskua lignea est non murata plurimas hñs plateas, & vbi vna

DE SARMATIA EVROPIANA.

platea finit altera non statim incipit sed campus mediat. Inter do-  
 mos quoq̄ sepes mediant, ita vt domus sibi inuicē nō coherent.  
 Nobiliū domus sunt maiores plebeorū q̄o humiles. Fluūt p̄ mediu  
 um ciuitatis & sub castro ipsius fluuius eiusdē nois cum ciuitate,  
 Moskua appellatus, & est tantus quantus Multaua in Praga, aut  
 Arnus in Florentia. Castrū autē q̄d est in medio ciuitatis in plano  
 est castrū bonū muratū tante amplitudinis vt Buda in Hungaria.  
 habet tria ppugnacula, & cū his turres magne simul compute  
 sunt decē & septē, tegulis latericijs tecte sed vnus murus. in eo ca-  
 stro ecclie sunt sedecim, tres murate scilicet sancte Marie, sancti  
 Michaelis & sancti Nicolai, relique sunt de ligno. Palaciū ducis in  
 prefato castro est muratū adinstar italicū nouum non amplū, nec  
 magnū, tres curie nobiliū sunt murate, alie domus ligno construe  
 te stube omēs nigre. Alie ciuitates moskorū sunt minores & cas-  
 tra minora omnia de lignis fabrefacta. Preterea terra Moskouie  
 plana est boscis ac siluis aquis quoq̄ fluminibus piscibus & feris  
 quēadmodū Lithuania refert, sed frigidior & septentrionalior,  
 vnde pecudes & pecora parua sunt & mutila absq̄ cornibus q̄si  
 semp p̄pter frigus, homies q̄o p̄cere alte & robuste stature sunt.  
 bibūt aquā medonē & quassēcī, fermentatos liquores. Arant &  
 sulcant ligno sine ferramēto, & arplicant frondibus arborū supra  
 seminata equis tractis, raroq̄ p̄pter intensa & longa gelua sege-  
 res maturescūt, ideo mellis & lectis fruib⁹ in stubis desicant ma-  
 turant & triturat. Sepenūero autē vtunt calefaciētibus aromatib⁹,  
 sepe & sublimatis, de aromatibus de melle vel alio calefactorio,  
 ita vt & de auena aquam ardentē siue sublimatū faciant & bibant  
 ad effugandū & repellendū algorē & frigus, alif ex frigore con-  
 gelarent. Carent vino & oleo, & ne inebriarent priceps terre pro-  
 hibet ne medo aut liquor inebriās in aliqua domo repiat sub pri-  
 uatione vite, nisi bis aut ter in anno ex admiffione principis. Mone-  
 tam hñt argenteā puri argenti dzingis nominatā, maiorē & mino-  
 rem, forme oblonge quadrāgularē nō orbicularē nō politam nec  
 bene planatā. Estq̄ terra diues argento & custodia vudicq̄ clausa.



ut nedum serui & captiui sed & liberi indigene & aduene exire absq̄ litteris ducis nequeant & hec hactenus. Flumina in Moskouia sunt plura, aliqua aut̄ maiora scitu digna enumerabo. Tanais nominatissimus fluuius a thartaris & moskouitis Don nucusatus. fontes & originē habet in Moskouia, ppe in ducatu Rzesensi. Con surgit de terra plana sterili limosa paludiosa & nemorosa, cūq̄ ad orientē solis pcessisset vsq̄ ad metas Scithie & Thartarie, declinat ad meridiē, & pueniens ad paludes Meotides illic hostia tenet & ingredit̄. est tantus Tanais quantū dicerē triplātū Tiberim post Romam in mare Tirrenū decurrentē, aut quantū Danubiū in duplo circa Budam. Et doctrina astrologorū tenet, q̄ Tanais sit eius lōgitudinis cuius & Nilus fluuius Egipti, puta circa sexagita gradus lōgitudinis, & sicut Nilus a meridiē ad mare Alexandrię descendit, sic Tanais a septētrione in Meotidas & mare Ponti de fluit. Nec piget repetere qd̄ supra dixi alia magna flumina ex Moskouia esse orta uidelicet Dzuina, Volha & Dinepr seu Boristenē. Et cū Moskouia sit regio plana nō mōtosa, predicta flumina in distantia nō valde longinqua a seinuicē ex terra plana nemorosa & paludiosa oriunt̄. Maximusq̄ fluminū ille Volha in Thartarico dictus Edel, tendens in septētrionē pcedit ducentis miliarijs vsq̄ ad (nisni Nouigrod) qd̄ sonat inferius nouū castrū, & est in terra Moskouię, & illic accurrit & ei cōiungit̄ magnus fluui⁹ ex media Moskouia pcedens Occa cognominatus. Deinde octuaginta miliarijs germanicis Volha sub castrū Kofan qd̄ dux Moskouię possidet, tandē sub castrū Sarai qd̄ thartari tenēt fluit. Deinceps versus meridiē viginti q̄q̄ fluminib⁹ tantis ut est Tiberis in Roma, & alijs multo maiorib⁹ in fluit in mare Euxinū. Accipiat itaq̄ R. P. tua & cōtra omes aduersantes tueat & dicat q̄ prelibata flumina nō de mōtibus, nec de radicibus montiū, qm̄ ibi mōtes sunt nulli oriunt̄ & fluūt. Accipiat sc̄do q̄ mōtes Hipborei & Riphei de qbus emanasse illa flumina ab aliqbus fabulose scripta sunt, nec in Moskouia neq̄ in alijs partib⁹ septētrionis sunt. Recte q̄ dicit̄ confictos fore & nusq̄ existere, nisi forte in libro scriptū aut pictū

& nō in terra reperiri affirmarent. Accipiat tercio q̄ in dñio Moskorū quēadmodū & in terris Thurcorū, homines de loco in locum & de territorio in territoriū ad incolendū transferunt̄, & alijs p̄ his cōmutatim mittunt̄ & locant̄. Accipiat quarto in Moskouia vnam linguam & vnū sermonē fore scilicet Rutenicū seu Slauo nicum in om̄ibus satrapijs & principatib⁹, sic q̄ etiā Ohulici & q̄ in Viathka degunt Ruteni sunt & rutenicū loquunt̄, vnamq̄ sectam & religionē instar gracorū tenent, om̄esq̄ wladice i. ep̄sco pi q̄ plurimi sunt patriarche Constantinopolitano subsunt, & cōfirmationē ab ipso postulantes obedientiā pmittūt. Preter thartaros Kofanēses q̄ ducē Moskorū recognoscētes Machometum vna cū Sarracenis venerant̄ & linguagium thartarorū loquunt̄. Etiam preter alienigenas ad septētrionē in Scithia cōmorantes q̄ sermōe & linguis p̄rijs loquunt̄ & idola colunt, prout in sequētū capitulo dicit̄. Accipiat quarto q̄ post terrā Viathka nucusatam in Scithia penetrando iacet magnū idolū (Zlota baba) qd̄ interpretatū sonat, aurea anus seu vetula, qd̄ gentes vicinę colūt & venerant̄. nec aliq̄s in proximo gradiens aut feras agitando & in uenatione sectando vacuus & sine oblatione p̄transit, q̄nimo si munitus nobile deest pellē aut saltem de veste extractū pilū in offeritorio idolo proicit, & inclinando se cū reuerētia p̄transit.

¶ Capi. secūdū de regiōibus Scithię Perm Baskird Iuhra & Corela p̄ ducē Moskouię subiugatis.

**P**ost Moskouiā sunt gentes & regiōes inter septemtrionē & orientē in sine asię septētrionalis q̄ p̄prię Scithia dicit̄, principi moskouię subiectę, p̄ Yuan ducem moskouię principalit̄ subiugate scilicet Perm. Baskird. Czir emissa. Iuhra. Corela Perm monosilabū est, inde terra Permska bis silabe permksa pnūciando, & fuit regio idola colens, quam Yuan dux moskorū citra annos viginti baptisma pcipere coegit, more Rutenorū seu Gracorū. & posuit eis wladicam i. ep̄m nomine Stephanū quē barbari post discessum ducis viuum excorauerūt



LIBER SECVNDVS,

& necauerūt, reuersusq; dux afflixit eos & aliū denuo presulē cōstituit, sub quo tanq; noui christicole rutenorū scisma & ritū profidentes pmanent. Alie vero regiones preexpressē in infidelitate & idolatria p̄sistunt. Colunt solē lunā stellas bestias siluarū & qd̄ eis occurrit, habēt ppria linguagia & idiomata. In terra Permska ppriū idioma, in terra Baskir dor̄ ppriū, in luhra ppriū & in Corela etiā ppriū. In his regiōibus nō arant, nō seminant, panes non hnt, nec pecunias. feris siluarū que apud eos abūdant vescunt, & nō nisi aquā bibūt. Morant in densis siluis, in tugurijs ex virgulis factis. Et q̄ silue illas terras contexerūt hoies siluestres & ferinos effecerūt. Sunt velut bestię ratiōe nō vtentes, vestimenta de lana nō hnt, pellibus tegunt rude & grosse consuente varias pelles insimul, ex lupo ceruo vrsō sabellis & scismis & ceteris prout fors obtulerit. Et q̄ ipsorū terre mineras nō nouerūt, pro omagio duci Moskouie mineras nō pendūt, sed pelles animalū siluestriū qbus abūdant. Proximiores oceano septētrionis vt luhri & Coreli piscant & capiūt balenas seu vitulos & canes marinos, quos ipsi (vorvol) appellant, & ex cute eorū parant redas bursas & kaletas, axūgiā autē p̄ impinguatiōe seruant & vendūt. In luhra & Corela sunt aliqui mōtes mediocris tumoris, nō altissime eleuatiōis, put qdam putauerūt & scripserūt. Supra montes autē oceani quī mediocres sunt p̄ totū septētrionē oceano adiacentes, scandūt ex mari pisces moris nucupati, dente sese supra montem cōtinendo fricando & ascensum pmouēdo. Dūq; ad sumitātē mōtis puenerint ad vltiora gressum pmouēdo, ad alterā partē montiū volutando decidūt. Hos ille gentes colligēdo dentes eorū satis magnos latos & albos pondere grauissimos capiunt & Moskouitis pendūt atq; vendūt, moskouitę v̄o his vtunt, ad Thartariā q̄q; & Thurciā mittūt, ad parandū manubria gladiatorū framearum & cultrorū, qm̄ grauitate sui maiorē ac fortiorē impressionē impregunt & prebent impellētibus laborantibus preliantibus & occidentibus. Et memineris q̄ supra dixi, hanc esse illam luhram regiōnē Scithię, de qua egressi sunt luhri, a posterioribus hugui

DE SARMATIA EVROPIANA.

& hungari dicti, q̄ ad Gothiam ascendentes, vehementi multiplicati transierūt maxima flumina circa paludes Meotidas, intraueruntq; Pannoniam, & secūdo regressu eam occupauerunt possederunt, & in hanc diem tenuerunt, suntq; eiusdē sermonis & loquele precise, nisi q̄ addiderūt nostri hūgari aliqua vocabula ex Slaunico idiomate, earum rerū quæ in Scithia & luhra non reperiunt. Verum in Pannonia luhri sunt christicolę, in luhra vero patres eorum idolatrę, policioresq; & culciores sunt Hungari in Pannonia, omnibus delicijs pleni (quī in toto ferocitatē nondū deposuerūt) q̄ luhri septētrionalissimi in luhra, q̄ in toto siluestres sunt bestiales & in frigidissima regione miserime degentes. Insuper memineris in his regionibus Scithię ad oceanū septētrionis, non esse magna flumina, sed esse quasdā rupes & mōtes mediocris molis & nō excellētissime celsitudinis inaccessibleē, velut aliqui historici antigores ptulerūt & scripserūt. Pocius itaq; scdm̄ experientia dixissent, de nemoribus & densis siluis eos exiuisse, q̄ de inaccessibleibus montibus.

Finis descriptiōis vtriusq; Sarmatię,  
Mathię de Myechow, arcii &  
Medicinę doctoris.

Impressum Cracouię opera & impensis  
prouidi viri dñi Ioannis Haller, ciuis  
Cracouiēsis, Anno Christi 17  
supra millesimūquin-  
gentesimū.  
In vigilia omniū sanctorum.







Bibl. Juss.



